

rehti

2025 1/2

Yhden illan juttu

Aku Keskipalosaari

Olipa kerran tavallinen iltapäivä kotona opiskellen, kun puhelin kiinnitti huomioni värähdellen. "Tuuthan tänään mestoille!?", eräs kaveri kirjoitti minulle.

En ollut muistanut tätä, nyt täytyy ihan miettiä. Katsoin hetken Moodlea sekä Snäppiä, valinta oli tehtävä ja äkkiä. Opiskella pitäisi, sillä opettajat eivät tehtävien myöhästymistä sietäisi.

Toisaalta ehdin tekemään tämän varmaan huomenna, sama se on lähteä käymään kaupungilla. Kaivan haalareitani kaapin pohjalta, samalla kun harjaan hiuksia ja mietin sopivaa biletoppia.

Klassista tuuria, bussi meni ja horisontissa ei näy uusia. Kadulla makaa Ryde ja toisella puolella Voi, kävellenkin toki pääsee, varsinkin jos haippimusiikki korvissa soi.

Eikun kävelemään, ja unohtumattomia muistoja tekemään. Pitkin askelin kiiruhdan kohti keskustaa, missä toiset jo Reettoreiden mustaa väriä edustaa.

Joukkoon pääsee ihanasti aina, olit sitten menossa juhlimaan torstaina tai lukupiiriin lauantaina. Tervehdin kaikkia reettoriringin tyyppejä, ja alamme kohti tapahtumapaikkaa hyppiä.

Jonobileistä sisäänpääsy ei kauaa kestä. Narikkaan kamat ja ekana vessaan, sitten portaat ylös ja tanssimaan. DJ soittaa vaihtelevasti hyviä biisejä, ainakin Eminemiä ja The Weekndiä.

Moikkaan vastaantulevia tuttuja ja hetken kuuntelen tuntemattoman pöydän juttuja. Pakko käydä ulkona vilvoittelemassa, tunkkainen ilma korostuu tanssiessa sisätilassa.

Kotiinlähdön aika koittaa joka illan päätteeksi, mutta täytyy miettiä mitä haluaa aamuyön evääksi. Ehkä säästän rahaa ja laitan kotona jotain, josta tulee varmaan pahaa. Sanon heipat kavereille ja lähdän kotimatalle.

Huomenna aikaisin luennolle ja sen jälkeen kotiin deadline kimppeun, tätä tää opiskelijaelämä kai on, aina sattuu ja tapahtuu!

Sisällys

4	Pääkirjoitus
5	Kirje puheenjohtajalta
6	Hallituksen kaverikirja
11	TREYn propagandakirje
12	Tutkija on terve, kun se leikkii
14	Salapoliisi Julli
15	UDKn heippalappu
16	Tubettaja Venny Helénin työ on luovaa leikkiä
18	Barbien lumoissa –yhä edelleen
20	Leikitään kotia
21	Värityskuva
22	Nostalgian kaipuu
24	Case Julli
26	Jänispaana
27	Miten onnistua ihmisenä?
30	Astretologia
32	Toimitus testaa
34	Takaisin hiekkalaatikolle - kadonneen hyvinvoinnin jäljillä
36	Puuhisivut

Päätoimittajat

Elisa Erkkilä
Sanni Savinainen

Toimittajat

Lumi Hannula
Neme Karjalainen
Emilia Tuomela
Elma Vehniäinen
Ronja Ruohoniemi
Helmi Miettinen
Aku Keskipalosaari
Anna Pollari
Venla Varjonen
Marilla Timonen

Taitto & Kansi

Elisa Erkkilä
Sanni Savinainen

Paino

Keuruun Laatupaino Oy

Kiitokset

Reetta Sihto
Ida Päärnä
TREY
Tessa Horila
Janelia Jämsén
Nightcore
Roottorit ry – pienlentokoneiden
moottoriopiskelijat

Kuvat: Reetta Sihto

PÄÄHIRJOITUS

Puolisen vuotta sitten viime syyskokouksen aikaan ilmassa leijui muutakin kuin kahvin tuoksu – nimittäin se tuttu kysymys: kuka tai ketkä ryhtyvät reettoreiden rakkaan lapsen Rehtin huoltajiksi? Me, Lissu ja Sanni, olimme jo vajaan vuoden miettineet adoptiota ja yhteishuoltajuutta. Ensimmäistä kertaa ajatus hiipi mieleemme siellä, missä kaikki parhaat asiat saavat alkunsa: kolmosdösän takapenkeillä matkalla Kaivarille. Rehtin edelliset vanhemmat Marilla ja Inari rohkaisivat meitä loikkaamaan tuntemattomaan, ja lopulta lapsikuume voitti.

Uusperheen arkea ovat viime kuukausien aikana värittäneet monenmoiset seikkailut. Rehti-nimeä kantava ainejärjestölehtemme täyttää tänä vuonna viisi vuotta ja kaikkihan tietävät millaista uhmaikäisen kanssa temmeltäminen on. Retokodin muutto tarkoitti Rehtille uutta leikkikaveria naapuriainejärjestö UDKn Asiasana-lehdestä. Uudet naapurimme jättivät terveisensä Rehtin sivuille. Rehtin kevään teemana on leikkisyys. Toimitusperhe onkin johdattanut meidät mitä mielenkiintoisempien aiheiden äärelle pohtimaan niin hyvinvointia, nostalgiaa kuin lapsuuden monia leikkisiä muistojakin. Julli-sedän menneisyyden salat taas alkoivat vähitellen aueta ja suvun salaisuudet paljastua – pääsimme tällä salapoliisimatalla niin tapamaan reettoreita vuosien takaa kuin kaivelemaan pölypalleroilla täyttyneitä arkistoja.

Leikin tohinassa meitä johdatti oma luova huluutemme. Mikään idea ei ole liian lennokas ja asioita on mukava tehdä vähän kieli poskessa. Toivomme, että kevään Rehti inspiroi lukijaansa kokeilemaan omia rajojaan ja heittäytymään välillä tajunnanvirran vietäväksi. Voit löytää itsesi tuntemattomilta poluilta ja kaninkoloista, joita et osaa vielä edes kuvitellakaan.

Me olemme ottaneet ensiaskelemme päätoimittajina ja rakkaasta Rehti-vauvastamme on kevään aikana kasvanut jo iso lehti. Nyt se on teidän kaikkien luettavissa, nauttikaa siitä siis täysin sydämin!

Slay ja pus,
Lissu & Sanni, Rehtin vuoden 2025 co-parents

Kirje puheenjohtajalta

Iida Päärnilä

Moi! Olen Iida, Reettoreiden PJ vuosimallia 2025. Aika hurjaa tällaisen tittelin hallussapito! Minä olen siis yhdistyksessä se kaiken yleisen ja virallisen hoitaja, esimerkiksi hallituksen kokousten. Pidän myös huolen siitä, että muu hallitus pystyy toimimaan hyvin, ja että kaikki viihtyisivät toiminnassa mukana omalla tavallaan.

Joskus tuntuu siltä, että leikin jotain isompaa kuin olen. Tähän asemaan ainejärjestössä on hieman vaikeaa suhtautua, sillä tuntuu hasulta olla puheenjohtaja. Sanassa on liikaa arvovaltaa, jotta se voisi kuvata minua. Puheenjohtajia ovat vanhat ja viisaat, jotka tietävät kaikesta kaiken. Minä olen vasta opiskelija, joka ei tiedä elämästä kovinkaan paljoa. Henkilökohtainen kipuilu ei ota vähentyäkseen, vaikka olenkin jo maisterivaiheessa opinnoissani. Voin kuitenkin leikkiä vanhaa ja viisasta, sillä siihen rooliin minut on valittu täksi vuodeksi.

Vaikka tiedän sen olevan vitsiä, kun joskus joku mainitsee olevansa arvovaltaisessa seurassa, aiheuttaa se silti ajatuksia. Olemme sopineet yhdessä säännöt tähän leikkiin, joita nyt noudatamme. Toki yhdistyksellä on ihan virallisetkin säännöt, mutta pohdintani jättää ne tällä kertaa huomiotta. Haluankin yrittää vertailua hallitustoiminnan ja leikkimisen välillä. Jos oikein onnistun, ulotan tämän vertauksen laajemmin aikuisuuden elämään. Leikeissä on sääntöjä ihan niin kuin yhteiskunnan eri osa-alueilla.

Kuva: Reetta Sihto

Jossain kohti lopetimme kutsumasta asioita leikeiksi ja päätimme aikuistua. Leikeistä tuli töitä, opintoja, harrastuksia ja velvollisuuksia. Haluan kuitenkin nyt leikkiä ajatuksella, että emme koskaan lopettaneet leikkimistä, vaan nimesimme ne eri tavalla.

"Leikissä yhdistyvät keskeiset oppimista edistävät elementit: innostus, yhdessä tekeminen ja omien taitojen haastaminen." 🦆

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteissa (2022) sanotaan mm. leikin edistävän kehitystä, oppimista ja hyvinvointia. Se tuottaa iloa ja mielihyvää. Leikissä rakennetaan käsityksiä itsestä ja muista ihmisistä. Leikissä yhdistyvät keskeiset oppimista edistävät elementit: innostus, yhdessä tekeminen ja omien taitojen haastaminen. Mielestäni kuulostaa hyvinkin tutulta, ainakin ainejärjestötoiminnan osalta, ja siksi väitänkin, että emme koskaan lopettaneet leikkimistä.

Jos haluat pitää itsesi siinä uskossa, että et enää leiki, se sopii minulle. Voit selittää itsellesi, että tässä tekstissä esitetyt ajatukset eivät ole sovellettavissa juurisinunkokemuksiisi. Nämä hassut järjestöaktivit ne vain leikkivät, mutta juuri sinä kasvoit siitä ohi. En kuitenkaan näe leikkiin vertaamisessa mitään haittaa. Se ei väheksy kenenkään saavutuksia, vaan tuo esille kaiken sen tärkeän, mitä leikki on ja haastaa ajatusta siitä, että olisimme nyt radikaalin erilaisia verrattuna 7-vuotiaaseen itseemme.

Pilke silmäkulmassa toivotan kaikille hyviä leikkejä perheen, ystävien, työkalaverien, uusien tuttujen, harrastuskamujen, opiskelukavereiden sekä kaikkien muiden leikkikavereiden kanssa. Jos et keksi kenen kanssa leikkiä seuraavaksi, suosittelen vahvasti muita Reettoreita, tai sitten ketä tahansa tamperelaista leikkikaveria, joka kulkee monenkirjavissa haalareissa (etenkin torstaisin) pitkin Tampereen katuja.

Kysy leikkikaveriksi Telegramissa @iidapaarnila tai tule etsimään Retokodista!

Hallituksen kaverikirja

Kuvat: Reetta Sihto

Nimi: Iida Päärnilä

Vuosikurssi: 4.

Pesti: PJ

Horoskooppi: Vesimies

Lemppari juttu pestissä: Se kun on perillä vähän kaikesta ja pääsee tekemään yhdessä juttuja muiden hallituslaisten kanssa!

Isona minusta tulee: Viestinnän asiantuntija! Haaveilen myös siitä että musta tulis sellainen aikuinen joka pelaa tennistä, mitä se sitten ikinä sisältääkään!

Lempileikki lapsuudessa: Kirkonrotta aka kirkkis oli kovassa suosiossa ala-asteella!

Nimi: Lilja

Vuosikurssi: 3.

Pesti: Varapuheenjohtaja

Horoskooppi: Kaksonen

Lemppari juttu pestissä: Järjestää virkkareita ja päästä auttelemaan Iidaa kaikissa jännissä pj-hommissa

Isona minusta tulee: Ihminen, jolla on iso ruokapöytä, jonka ääressä pitää illalliskutsuja <3

Lempileikki lapsuudessa: Polly pocketeilla leikkiminen, kaikki salapoliisijutut ja nukkekodin sisustaminen!

Nimi: Emma

Vuosikurssi: 4.

Pesti: Talousvastaava

Horoskooppi: Vesimies

Lemppari juttu pestissä: Parasta on tehdä perushommia retokodissa ja samalla yapata kavereille ja toiseks parasta on laittaa musat soimaan ja postittaa haalarimerkkejä!

Isona minusta tulee: Kissojen ja koirien päiväkodin omistaja. Sinne päiväkotiin saisi tulla kaikki söpöt eläimet, mutta ei käärmeitä koska mä pelkään niitä. Sit siellä päiväkodissa leikittäis ja ulkoiltais ja syötäis herkkuja ja iltapäivällä omistajat vois hyvillä mielin tulla hakea lemmikit kotiin <3

Lempileikki lapsuudessa: Tervapata! Olin iha hullu pränkkää mui-
ta et tiputin sen kepin niiden taakse vaikken oikeesti tiputtanu hähää

Nimi: Elsa T
Vuosikurssi: 1.
Pesti: Kv-vastaava
Horoskooppi: Rapu
Lemppari juttu pestissä: Uusien ihmisten tapaaminen!
Isona minusta tulee: Maatilan omistaja
Lempileikki lapsuudessa: Toimistoleikki siskojen kanssa

Nimi: Ronja Ruohoniemi
Vuosikurssi: 1.
Pesti: Viestintävastaava & sihteeri
Horoskooppi: Härkä
Lemppari juttu pestissä: Brändin pohtiminen, canvan pyörittäminen ja viestintätoimareiden kaa puuhaaminen!
Isona minusta tulee: Prinsessa
Lempileikki lapsuudessa: Kirkkis! ja kaikki barbieleikit tietty myös

Nimi: Ella
Vuosikurssi: 1.
Pesti: Viestintätoimihenkilö
Horoskooppi: Vaaka
Lemppari juttu pestissä: Hmm no ainakin brändiuudistuksen tekeminen somessa on ollut tosi kivaa!!
Isona minusta tulee: Levy-yhtiösetä
Lempileikki lapsuudessa: Kaikki prinsessaleikit

Nimi: Hilda Suutarinen
Vuosikurssi: 1.
Pesti: Viestintätoimihenkilö
Horoskooppi: Kaksonen
Lemppari juttu pestissä: Somejulkaisuiden sekä tiktokkien tekeminen ja ideointi
Isona minusta tulee: Mäyräkoiran omistaja
Lempileikki lapsuudessa: Piste ja Bratz-nukkeleikit <3

Nimi: Säde

Vuosikurssi: 3.

Pesti: Kulttuurivastaava

Horoskooppi: Oinas

Lemppari juttu pestissä: Retokoti!!!!

Isona minusta tulee: Toivottavasti tyyppi, joka tekee paljon taidetta ja vähän työtä! jos ei sitä nii ainaki ihan erinomainen viestijä!!

Lempileikki lapsuudessa: Näit on ihan sikan mut sanon pimeäpiilonen ja penkkipersis

Nimi: Neme Karjalainen

Vuosikurssi: 2.

Pesti: Edunvalvontavastaava

Horoskooppi: Oinas

Lemppari juttu pestissä: Se, että saan huolehtia ihmisten hyvinvoinnista #momfriend

Isona minusta tulee: Kaikkien siskojen tulevien lasten lempitäti

Lempileikki lapsuudessa: Pimeäpiilos silloin ku en enää pelännyt pimeää

Nimi: Verna Vihervuori

Vuosikurssi: 3.

Pesti: Vujutoimari

Horoskooppi: Kaksonen

Lemppari juttu pestissä: Se, että saadaan tehdä just meidän näköiset juhlat aivan huikeen tiimin kanssa! Nautin myös täysin rinnoin vaihteeksi tästä toimaristatuksesta!

Isona minusta tulee: Pitäydyn suunnitelmassani: iso, rikas vaaleenpunanen ja pelottava

Lempileikki lapsuudessa: Kaikki pikkueläimet! Schleichit, playmobilit ja tietty littlest pet shopit!

Nimi: Ellen Hakakoski

Vuosikurssi: 2.

Pesti: Vujutoimari

Horoskooppi: Jousimies

Lemppari juttu pestissä: Tällä hetkellä varmaa teeman ideointi, mut odotan innolla myös tiimin kanssa puuhailua!

Isona minusta tulee: Ei tällasta saa kysyä... työntekijä toivottavasti

Lempileikki lapsuudessa: Varmaa hyppynaru ja ne kaikki lorut/leikit mitä siihen liittyi <3

Nimi: Elsa Mäkeläinen

Vuosikurssi: 1.

Pesti: Tapahtumavastaava

Horoskooppi: Oinas

Lemppari juttu pestissä: Vapaus tehdä tapahtumista just sellasia kun ite haluaa (ja Emma)

Isona minusta tulee: Tietääkö joku viestijä tähän vastauksen?

Lempileikki lapsuudessa: Kahden tulen välissä (ois varmaan paras vieläkin)

Nimi: Emma Tihinen

Vuosikurssi: 1.

Pesti: Tapahtumavastaava

Horoskooppi: Kalat

Lemppari juttu pestissä: Se kun pääsee tutustumaan uusiin ihmisiin ja edistämään poikkitieteellisyyttä! Visujen ja haalarimerkkien suunnittelu on kans lähellä sydäntä <3

Isona minusta tulee: Sellanen tyyppi jota nuori minä ihailis

Lempileikki lapsuudessa: Kirkkis, kymmenen tikkua laudalla ja kaikki mielikuvitusleikit!

Nimi: Venla Varjonen

Vuosikurssi: 3.

Pesti: Tuutorivastaava

Horoskooppi: Neitsyt

Lemppari juttu pestissä: Se, että pääsee tutustumaan fukseihin!

Isona minusta tulee: Toivottavasti aikuinen

Lempileikki lapsuudessa: Littlest Pet Shopit tai sit että oon orpo lapsi metsässä...

Nimi: Priita

Vuosikurssi: 2.

Pesti: Fuksitoimari

Horoskooppi: Rapu

Lemppari juttu pestissä: Tottakai meidän tuleviin fukseihin tutustuminen ja tapahtumien suunnitteleminen heille <3

Isona minusta tulee: 24/7 boss lady

Lempileikki lapsuudessa: Niin monta hyvää! Mutta ainaki tervapata, pimeäpiilo ja konkka!

Nimi: Heljä Halonen

Vuosikurssi: 3.

Pesti: Ulkosuhdevastaava

Horoskooppi: Oinas

Lemppari juttu pestissä: Oman kädenjäljen näkeminen ja joustavuus

Isona minusta tulee: Asiantuntija :P

Lempileikki lapsuudessa: Polttopallo

Nimi: Aku Keskipalosaari

Vuosikurssi: 1.

Pesti: Ulkosuhdevastaava

Horoskooppi: Vesimies

Lemppari juttu pestissä: Sidosryhmiin tutustuminen ja verkostoituminen

Isona minusta tulee: Valloittava viestijä

Lempileikki lapsuudessa: Hmm...kaikki trampoliinileikit

Nimi: Rosa Myllysilta

Vuosikurssi: 3.

Pesti: Työelämätoimihenkilö

Horoskooppi: Jousimies

Lemppari juttu pestissä: Löytää kivoja ja kiinnostavia työelämäkohteita!!

Isona minusta tulee: Toivottavasti vähän parempi ajanhallinnassa XD

Lempileikki lapsuudessa: Littlest Pet Shopit oli se juttu

Nimi: Sanni Savinainen

Vuosikurssi: 2.

Pesti: Rehtin päätoimittaja

Horoskooppi: Neitsyt

Lemppari juttu pestissä: Luova kaaos, meidän ihana toimitus ja Lissun kanssa jäppääminen <3

Isona minusta tulee: Sellainen tyyppi, jolla on ihan sikasiisti Wikipedia-sivu. Siellä lukis sit kaikkia tosi erikoisia ja mielenkiintoisia seikkailuja.

Lempileikki lapsuudessa: Kirkkistä ja kahden tulen välissä tuli pelattua paljon, mutta suosikkeja oli nukeista lähtien kaikki sellaiset leikit mihin liittyi jokin roolipe-liaspekti.

Nimi: Lissu

Vuosikurssi: 2.

Pesti: Se toinen Rehtin päätoimittaja

Horoskooppi: Vaaka

Lemppari juttu pestissä: Todella vapaat kädet kehittää lehteä haluamaan-sa suuntaan ja mahdollisuus käyttää luovuutta somen parissa! Lisäksi toimi-tuksen kesken on aina ihana hengaila ja kuulla kaikkien juttuideoita. <3

Isona minusta tulee: ihminen, jolla erkkeri ja lukunurkka

Lempileikki lapsuudessa: Piilonen

Tervehdys viestinnän opiskelijoille TREYltä!

Viestinnän opiskelijana sinulla on erityinen taito – kyky nähdä sanojen taakse ja ymmärtää, miten maailma rakentuu vuorovaikutuksen varaan. Kun yhteiskunta muuttuu, muuttuu myös se, miten me puhumme toisillemme, miten vaikuttamme, miten ymmärrämme toisiamme. Olette matkalla ammattilaisiksi, jotka kykenevät sekä tulkitsemaan että muovaamaan tätä muutosta. Se on sekä etuoikeus että vastuu – ja juuri siksi niin merkityksellistä.

Täällä Tampereen yliopiston ylioppilaskunnassa, TREYssä, me seuraamme ylhäydellä opiskelijoiden kasvua asiantuntijoiksi ja vaikuttajiksi. Teidän roolinne ei rajoitu luentosalihin tai opintopisteisiin – teidän panoksenne näkyy ainejärjestötoiminnassa, kampuksen keskusteluissa ja siinä ilmapiirissä, jonka rakennatte toistenne kanssa. Viestintä ei ole vain opiskeltava aine, se on myös yhteisö – upea sellainen. Ainejärjestöt, kuten omanne, ovat korvaamaton osa tätä yhteisöä. Ne luovat tilaa kohtaamisille, jakamiselle ja vertaistuelle – ja toisinaan myös elämää mullistaville oivalluksille tai naurunremakoille, jotka kantavat pitkälle tulevaisuuteen. Juuri ainejärjestöissä syntyy usein ne siteet, jotka eivät katkea valmistumisen jälkeenkään.

Ainejärjestötoiminta on yksi opiskelijaelämän arvokkaimmista kivijaloista. Se tarjoaa mahdollisuuden oppia, kasvaa ja vaikuttaa – mutta ennen kaikkea se antaa tilan olla mukana juuri jokaisen omalla tavalla. Oli roolisi sitten suuri tai pieni, jokaisella teolla ja kohtaamisella on merkitys. Ainejärjestöissä syntyy ystävyksiä, yhteisöjä ja tarinoita, joita muistellaan vielä vuosien päästä. Ne rakentavat siltoja luentosalien ulkopuolelle ja tekevät opiskelusta enemmän kuin vain tutkinnon suorittamista.

Opiskeluaika on ainutlaatuinen vaihe elämässä – eikä se näytä kaikilla samanlaiselta. Toisen kalenteri täyttyy tapahtumista, toisen opinnoista, kolmannen hiljaisista illoista ja löytämisen hetkistä. Jokainen tapa elää tämä aika on oikea. Kukaan ei ole ”vääränlainen opiskelija”. Älä tunne huonoa omaatuntoa siitä, jos et ehdi kaikkeen tai jos sinun polkusi ei kulje suoraviivaisesti. Opiskeluaika ei ole kilpailu, vaan matka – ja jokaisen matka on oma, arvokas ja täysin uniikki.

TREYn tehtävä on pitää huolta siitä, että teillä on tilaa olla oma itsenne, oppia rauhassa ja kasvaa turvallisesti. Me edustamme teitä niin yliopistossa kuin yhteiskunnassakin, mutta ennen kaikkea haluamme olla helposti lähestyttävä, inhimillinen tuki – olipa kyse opinnoista, hyvinvoinnista tai siitä, että joku kuuntelee.

Me uskomme siihen, että tulevaisuuden toivo rakentuu kyvystä kuunnella, ymmärtää ja toimia yhdessä. Juuri sen takia viestinnän opiskelu ei ole vain ajankohtaista – se on välttämätöntä. Ja juuri te olette niitä, jotka osaavat muotoilla huomisen viestin.

Toivomme, että kuljette opintopolkua uteliaina, kriittisinä ja toisianne tukien. Ja muistakaa – TREY on täällä teitä varten, joka askeleella.

Lämpimin terveisin, Tampereen yliopiston ylioppilaskunta - TREY

TAMPEREEN YLIOPPILASKUNTA
STUDENT UNION OF TAMPERE UNIVERSITY

Kuva: Eino Ansio

Tutkija on terve, kun se leikkii

Tessa Horila

Aikuisilla on tapana haaveilla lapsuuteen palaamisesta; viattomasta ja huolettomasta ajasta, jolloin vastuu ei painanut. Päättä ei tarvinnut vaivata esimerkiksi asuntolainan lyhennyksillä, sopivan ehdokkaan löytymisellä vaalien alla tai sillä, mitä tekoäly tekee, noh, kaikelle. Lapsuus näyttäytyykin elämänvaiheena, jolloin huolettomalle leikille oli loputtomasti aikaa. Tällaisena muistan omanikin: se oli mielikuvituksellisten maailmojen rakentamista yksin ja yhdessä. Itse jatkoin leikki-ikää kenties keskimääräistä pidemmälle, sillä olen harrastanut pitkään teatteria. Näyttämön yhteinen, jaettu sopimus leikin maailmasta vetosi – ja vetoaa edelleen – minuun valtavasti.

Jossain vaiheessa havahduin olevani aikuinen, joka harvoin leikkii. Elämässä tuntui olevan aina vain enemmän velvollisuuksia, huolenaiheita ja kalenterimerkintöjä. Teatteriharrastuskin on tauolla. Missä on leikin paikka?

“Mietin työkseni, millaiset viestinnän ja vuorovaikutuksen ilmiöt ovat kiinnostavia tutkittavia, miten niitä voisi tutkia, ja mihin tuota tutkimustietoa voisi soveltaa. Ja väitän sen olevan hyvin leikillistä puuhaa.”

Olen havahtunut siihen, että leikillä on tärkeä rooli työssäni. Työni yliopistonlehtorina pyörii tutkimuksen ympärillä: opetan tutkimusopintoja, ohjaan tutkielmia ja teen omaa tutkimustani. Mietin työkseni, millaiset viestinnän ja vuorovaikutuksen ilmiöt ovat kiinnostavia tutkittavia, miten niitä voisi tutkia, ja mihin tuota tutkimustietoa voisi soveltaa. Ja väitän sen olevan hyvin leikillistä puuhaa.

Tutkimus (lasten?) leikkinä

Tutkimuksen ja leikin yhteys ei ole mikään uusi ajatus. Esimerkiksi sellaisia klassisia tieteellisen ajattelun ydinelementtejä kuin kausaalista päättelyä ja järkeilyä voidaan opettaa jo pienille lapsille leikin kautta. Onkin helppo keksiä, miten ilmiöitä kuten painovoimaa, kellumista, uppoamista tai magnetismia voisi lähestyä leikillisin keinoin. Kenties lapsekkain oppitunti, jonka itse olen pitänyt yliopistossa, oli eräs kan-disemman tapaaminen, jossa annoin tehtäväksi harjoitella temaattista analyysia irtokarkkeja tutkimalla, lajittelemalla ja syömällä.

Mutta tutkimuksen leikillisyyks ei ole vain lapsille varattua tekemistä, tai leikillisiä harjoituksia aikuisille. Miellän tutkimuksen perusolemukseltaan leikin kaltaiseksi toiminnaksi. Tutkija on kiinnostunut uteliaasti penkomaan ja kommentoimaan paitsi sitä, millainen maailma on juuri nyt, millaiset asiat liittyvät tai voisivat liittyä toisiinsa, sekä myös hahmottelemaan sitä, millainen maailma voisi olla huomenna. Ehkä jotain parempaa kuin nyt?

Tutkija yhdistelee vanhaa ja uutta kuin rohkein ja ennakkoluulottomin leikkijä konsanaan. Vi-

estinnän tutkimuksen näkökulmasta tämä on erityisen kutkuttavaa: meillä on takataskussa tuhatvuotiset retoriikan teorit, joita voi luovasti soveltaa uusien vaikuttamisen keinojen tarkasteluun. Viestinnän tutkija voi myös kirjaimellisesti tutkia fantasiamaailmoja – jos erilaisten ryhmien ja yhteisöjen symboliset todellisuudet kiinnostavat, on sillekin oma tutkimusmenetelmänsä. Viestintä alana on jatkuvassa kehityksessä, ja tutkimuskenttä suorastaan kutsuu leikkijää.

“Eikö leikin maailmassa kaikki ole sallittua, mutta tutkimuksessa on paljon hyvin tarkkoja sääntöjä aina kirjoitusohjeista eettisiin ohjenuoriin? Kyllä vain. Mutta myös leikki nojaa monin tavoin sääntöihin.”

Väitettäni tutkimuksesta leikinä vastaan olisi helppo argumentoida. Eikö leikin maailmassa kaikki ole sallittua, mutta tutkimuksessa on paljon hyvin tarkkoja sääntöjä aina kirjoitusohjeista eettisiin ohjenuoriin? Kyllä vain. Mutta myös leikki nojaa monin tavoin sääntöihin. Esimerkiksi draamakasvatuksen alalla leikkiä lähestytään tarinankerrontana, sosiaalisena ja yhteisöllisenä toimintana, jossa noudatetaan, mutta tarpeen tullen myös uudistetaan konventionia ja sääntöjä.

“Lapset leikkivät usein intohimoisesti mitä arkisimpia, toisteisimpia työtehtäviä. He siirtävät kuorma-autolla hiekkaa paikasta toiseen, asioivat uudelleen ja uudelleen leikkikaupassa tai mittaavat lääkärinä pulssia ja kuumetta muilta leikkijöiltä.”

Tämän tekstin alussa fantasioin lapsuudesta suorastaan taikapölyn ja magian täyttämänä kulta-aikana. Kuitenkin lasten leikkiä seuratesaan huomaa nopeasti, että monet leikit ovat aikuisten elämän toisintoa, ja erityisen usein töiden leikkimistä. Lapset leikkivät usein intohimoisesti mitä arkisimpia, toisteisimpia työtehtäviä. He siirtävät kuorma-autolla hiekkaa paikasta toiseen, asioivat uudelleen ja uudelleen leikkikaupassa tai mittaavat lääkärinä pulssia ja kuumetta muilta leikkijöiltä.

Miltä minun työni leikkiminen näyttäisi? No, ollakseni rehellinen, kun lapseni leikkii tekevänsä minun töitani, hän leikkii kirjoittavansa naama peruslukemilla läppärillä. Mutta kun ajattelen itse työtehtäviäni, ne ovat parhaimmillaan täynnä leikin taikaa. Minä saan auttaa toisia keksimään uusia näkökulmia asioihin ja yhdistelemään hyviä ideoita toisiinsa. Saan tuottaa joka viikko jotakin aivan uutta – ajatuksia, argumentteja, analyysiluokkia – mitä nyt milloinkin. Minä saan ehdottaa uutta ja kyseenalistaa vanhaa.

Aikaa ajattelulle

Ei tutkimus kuitenkaan ole vain lasten leikkiä. Se on paikoin vaivalloista, vaikeaa ja epävarmaa. Lisäksi ajankäytöllisesti tutkimus muistuttaa harvoin lapsuuden leikkejä. Haaveilen siitä, että saisin tehdä joskus tutkimusta kuten lapsena sai leikkiä: siten, että ensin vanuttiin tylsistyneenä loputtomalta tuntuva aika ja podettiin tunnetta siitä, ettei ole mitään tekemistä, kunnes tuo tekeminen tylsyyden myötä kirkastui, löytyi ja vei mennessään.

“Tutkimus, kuten kaikki ajattelua ja luovuutta vaativa tekeminen, tarvitsee aikaa. Ajan varaaminen tylsyydelle, olemiselle ja ihmettelemiselle on läpi elämän oleellinen leikkitaito.”

Tutkimus, kuten kaikki ajattelua ja luovuutta vaativa tekeminen, tarvitsee aikaa. Ajan varaaminen tylsyydelle, olemiselle ja ihmettelemiselle on läpi elämän oleellinen leikkitaito. Sitä tarvitaan viestinnän kandi- tai maisteritutkielmaa tehdessä, arjesta selviytyessä tai vaikkapa siinä tapauksessa, että päättyy ihan työkseen pähkäilemään näitä asioita.

Maailman kiihtyessä haluankin toivottaa jokaiselle mahdollisimman paljon lisää tylsää, leikillistä ja tutkivaa aikaa.

S LAPOLIISI Julli

VASTAUS: Syyllinen on tekijä, joka oli jättänyt penaalinsa rikospaikalle.

RAKKAAT REETTORIT,

Kohtalo on tuonut meidät yhteiselle käytävälle Päätalon alakertaan. Nyt kun jaamme seinän ja yhteisiä tiloja, on aika asettaa naapureiden välille selkeät pelisäännöt. Hyvä naapurisuhde on elinikäinen ja verivalaakin vahvempi, joten on tärkeää varmistaa sen kestävyys aikaisessa vaiheessa. Tässä siis vinkkimme naapurirauhan turvaamiseen.

1. Pitäkää jääkaappi järjestyksessä. Varmistakaa, että jääkaapin sisältö on järjestetty nättisti ja että tavarat on pantu hyvin paikoilleen. Älkää syökö muiden eväitä, vaikka olisitte kuinka nälkäisiä ja epätoivoisia. Muuten jäätte velkaan, josta hyvät perseenne eivät teitä pelasta.

2. Älkää pitäkö turhaa meteliä. Ymmärrämme tarpeen saada viestinne kuuluviin, mutta turha päätöksestä paasaaminen saattaa päättyä katalasti. Informaatiotutkimuksen opiskelijat ovat tottuneet luonnolisiin elinympäristöihinsä kirjastoissa ja arkistoissa, joissa kovaäänisyys eliminoidaan sukkelasti ja huomaamatta.

3. Muistakaa kierrättää. Kaikelle käytetylle löytyy aina uusi elämä, ja yhden roska on toisen aarre. Mediatutkimuksen opiskelijat ottavat mielellään vastaan toissijaisia hakijoita, ylijäämätyöpaikkoja ja vanhoja VHS-kasetteja.

4. Viimeisenä muttei vähäisimpänä – kommunikoikaa! Jokainen ihmissuhde perustuu molemminpuoliseen ymmärrykseen. On siis aika ottaa elämäntyylibloggaajien ja parisuhde-eksperttien neuvoista vaari ja panostaa naapurien väliseen kommunikaatioon esimerkiksi valitus- tai heippalappujen avulla. Kommunikoikaa, kommunikoikaa, kommunikoikaa!

Toivottavasti nämä ohjeet riittävät siivittämään naapurisuhteemme uusiin stratosfääreihin tai vähintäänkin ennaltaehkäisemään verbaalisia (ja ei-verbaalisia) konflikteja. Olemme varmoja, että yhteiselostamme tulee lopulta varsin mukavaa. 😊
Mikäli mahdollista kärhämää syntyy ohjeista huolimatta, muistakaamme, että liittolaisuuden taika tekee meistä vahvempia. Vihosten vihollinen on ystävämme, ja jos puhallamme yhteen hiileen, voimme olla ainakin puolikkaan journalistin vertaisia.

MITÄ NAAPURILLISIMMIN TERVEISIN,

UDK

Janelia Jämsén

TUBETTAJA VENNY HELÉNIN TYÖ ON LUOVAA LEIKKIÄ

Lumi Hannula

Schleichtalli Rambon seikkailuista tunnettu tubettaja, kirjailija ja somepersoonana Venny Helén kertoo ajatuksiaan luovasta työstään, Schleichtallin seuraajayhteisöstä sekä leikin merkityksestä.

Videoilla esiintyy Schleich-hahmoja Helénin askartelemissa rakenteissa. Kuva: Venny Helén

KUKA?

- **VENNY HELÉN (S. 2004) ULVILA**
- **TUBETTAJA JA KIRJAILIJA**
- **YOUTUBESSA @SCHLEICHTALLIRAMBO**
- 107 000 TILAAJAA**
- **KOLME KIRJAA**

📷 @SCHT_RAMBO
🎵 @SCHT.RAMBO

Avaan videopuheluyhteyden ja näytölle ilmestyy somesta tuttu kasvo. Schleichtalli Rambosta tunnetun **Venny Helénin** elämä on aikataulujen tasapainottelua. Tällä kertaa tubettaja istuu parkissa askartelumateriaalien ostosreissulla.

“Olen menossa hakemaan lisää tavaroita tallin remonttia varten. Mä tykkään rakentaa kaikkea pientä ja askarella”, Helén kertoo.

Tubettajan arkeen kuuluu niin tallien rakentamista ja lavasteiden askartelua kuin lyhytelokuvien ja sarjojen ideointia, ääninäyttelyä, kuvaamista ja editointia. Itsenäisen työn haaste on saada aika riittämään kaikkeen. Työ on kuitenkin hyvin palkitsevaa. Helénistä parasta Schleichtallin pitäjyydessä on päästä tuomaan luovuuttaan esille tallien rakentamisen ja videoiden juonien luomisen kautta.

“Motivaatiota antaa paljon myös seuraajien palaute, että he ovat saaneet inspiraatiota ja iloa omaan arkeensa sekä innostuneet askartelemaan ja menemään vaikka ratsastamaan.”

Mistä kaikki alkoi?

Rambon tallin nimi on perujaan oikealta shetlanninponilta. Lapsuuden miniponitunneilla Helén sai ratsuaan taluttaneelta henkilöltä lahjaksi Schleich-ponin, minkä jälkeen hän alkoi kerätä figuureja. Helén tutustui ratsastustallilla shetlanninponi Ramboon, jonka innoittamana sekä ensimmäinen leluponi että monilla nimillä kulkenut Schleichtalli saivat nimekseen Rambo.

“En ajatellut ikinä, kun mä lähdin tekemään YouTubea, että mulla tulisi paljoa seuraajia”, Helén kertoo. “Mä halusin tehdä sitä vaan omaksi ilokseni ja harrastuksekseni.”

Inspiraatiota tarinoihinsa Helén saa elokuvi-
ta, sarjoista, sarjakuvista ja oikean elämän he-
vosharrastuksesta. Oikeat hevoset ovat olleet
Helénin elämässä kuusivuotiaasta asti. Schle-
ichtallin seuraajille on tullut tutuksi myös tubet-
tajan Tuisku-poni.

“Se on tietysti vähän haasteellista. Oikeiden
hevosten kanssa kuvaaminen ei ole kauhean
helppoa ja vaatii aika paljon. Ehkä joku anima-
tioelokuva olisi kiva”, Helén pohtii.
Leikkiminen merkitsee Helénille hauskanpitoa
ja harrastusta.

*Venny Helénin seuraajille on tullut tutuksi myös
Helénin 11-vuotias eestinhevonen Tuisku. Kuva:
Aada Haapa*

Ideota juonenkäänteisiin lähettävät myös
Schleichtallin seuraajat.

“Koen, että mun seuraajat on Schleichtalli Ram-
bon yhteisöä. Mä olen tallinpitäjä ja seuraajat
on mun tallilaisia. Se tuntuu siltä, tai pidän
heitä mun kavereina”, Helén naurahtaa.

Haaveissa elokuva ja lapsenmielinen elämänasenne

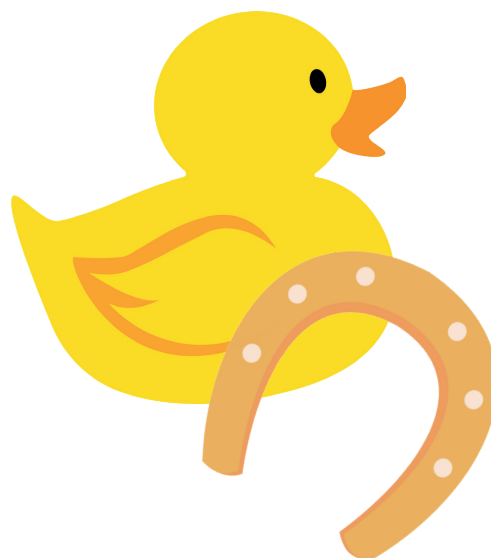
Tulevaisuudessa Helén haaveilee elokuvan
ohjaamisesta ja kuvaamisesta oikeiden hev-
osten parissa.

**“LEIKKI ON JOTAIN, MIKÄ TUO
HYVÄÄ MIELTÄ. MÄ MIELLÄN LEIKIN
MYÖS HARRASTUKSEKSI, ETTÄ NE
KULKEVAT KÄSI KÄDESSÄ JA OVAT
VÄHÄN SAMA ASIA. MOLEMMAT
TUOVAT ILOA JA JOTAIN SISÄLTÖÄ
OMAA ARKEEN.”**

**“LEIKKIMINEN TUO MULLE MYÖS
SITÄ, ETTÄ EI TULISI LIIAN VAKA-
VAKSI, VAAN OLISI AIKUISENAKIN
VÄHÄN LAPSENMIELINEN, AVOIN
JA RENTO ELÄMÄNASENNE”, HELÉN
JATKAA.**

Hän kannustaa olemaan rohkea ja pistämään
muiden mielipiteet toisesta korvasta sisään ja
toisesta ulos.

“Mun vinkki on se, että ole vain oma itsesi ja tee
sitä mitä sä haluat. Yritä löytää jotain positiivis-
ta, äläkä takerru pieniin negatiivisiin elämän
asioihin.”

Barbien lumoissa

- YHÄ EDELLEEN

Helmi Miettinen

Jokainen teistä on varmasti nähnyt ainakin yhden Barbie-leffan lapsuudessaan. Mikäpä siis osuvampi tapa kaivella syvimpiä mielen sopukoita ja kauneimpia lapsuusmuistoja, kuin näiden todellisten mestariteosten uudelleen katselu?

Ankaran pohdinnan tuloksena listasin viisi parasta Barbie-elokuvaa sen perusteella, miten kovasti olisin pienenä halunnut – ja jos rehellisiä ollaan, edelleen haluaisin – vaihtaa osia Barbien kanssa. Joudun myös myöntämään, että osan näistä katsoin nyt ensimmäistä kertaa kokonaan... Mutta nyt voin vihdoin sanoa, että olen paikannut viimeisetkin ammottavat aukot sivistyksessäni!

1. Barbie ja Merenneidon tarina

Pinkit hiukset, merenneitoprinsessan titteli sekä kyky hengittää veden alla ja surffata? Pinkki delfiinikaveri? Hullut biisit? Count me in, en jättäisi välistä vaikka maksettaisiin! Pienenä toivoin salaa, että uudessa hiukset olisi muuttuneet vaaleanpunaraidallisiksi... Äiti ei kuitenkaan ole merenneitokuningatar. Lempijuttuni kesällä oli uiminen ja sukeltelu, ja aika paljon mukavampaa se olisi ollut, jos olisin osannut hengittää veden alla ja uida hurjan lujaa!

2. Barbie ja Kolme muskettisoturia

Barbie-kokoelmani ensimmäinen elokuva. Ikoninen, upea ja rohkea Corinne jätti minuun lähtemättömän jäljen. Vitsi, miten kovasti halusin ikioman kissan ja löytää salaisen opettajattaren opettamaan minulle miekkailua! Tähän elokuvaan liittyy valtavasti muistoja ja aivan erityinen nostalginen vivahde. Väitän, että tämä elokuva muutti jotain aivan erityistä aivokemiassani. En epäröisi hetkeäkään, jos saisin tilaisuuden kokeilla Corinnen elämää!

3. Barbie: Joutsenlampi

Jos jostain olen kateellinen, niin Odeten mekkovarastosta. Muistan myös, että lapsena halusin kovasti kyvyn muuttua linnuksi ja lentää. Balettia, lintuja ja taikaa, linnoja ja prinssi, mitä muuta elämältä voisi toivoa? Joutsenlammen pahikset ovat myös ikonisia ja rakkaustarina on ihanan jännittävä. Todellinen rakkaus voittaa. Lumouduin jälleen kerran, enkä valehtele kun sanon olleeni katkera, kun en lapsena omistanut tätä elokuvaa.

4. Barbie: Pähkinänsärkijä baletissa

Olen aina rakastanut balettia, vaikken sitä itse olekaan tanssinut. Elokuva on ehkä yksi kauneimmista ja jännittävimmistä Barbie-leffoista, ja jos saisin valita, olisin yhtä fiksu kuin Clara. Pienenä kauneuden lisäksi elokuvan juoni on ilmeisesti tehnyt melkoisen vaikutuksen, koska pisimpään kestäneen lapsuuden leikin vihollinen oli kukapa muukaan kuin kauhea Hiirikuningas! Ihana rakkaustarina ja keijuja, kelpaa vieläkin! Ja väitän, että tämä elokuva voittaa jopa 12 tanssivaa prinsessaa.

5. Barbie ja Pegasoksen taika

Rakastan talvea ja lunta, ja baletin ohella toivoin joskus oppivani hurjan hyväksi luistelijaksi. Se unelma ei ehkä toteutunut, mutta jos saisin vaihtaa paikkaa Annikan kanssa, haaveeni kävisi toteen. Tämän elokuvan juoni oli minulle lapsena hieman toissijainen, sillä tärkeämpiä olivat PEGASOKSET! Lentävä, vaaleanpunainen hevonen? Pienenä utelin äidiltä, miksi emme voisi kasvattaa pinkkejä hevosia. Jos saisin olla Annika, se olisi mahdollista!

Tarinoiden kauneuden ja kosketavuuden lisäksi rakastan hulla näiden elokuvien huumoria! Näin uudelleen katsottuna osaan arvostaa entistä enemmän "pahisten" sarkasmia ja kiukun sijaan saan huvittua elokuvia katsoessa. Rakastan myös sitä, miten nämä elokuvat vievät takaisin huolettomuuteen ja yksinkertaisuuteen. Vaikka Barbie on tavallaan lastenelokuvien hahmo, voin silti katsoa näitä kyllästymättä ja hengähtää hetken. Leffahetki on opiskelun keskelle juuri sopiva pakokeino, jota voin lämpimästi suositella ihan jokaiselle. Eiköhän ole siis aika napata mukaan parhaat herkut ja pinkki viltti ja rakentaa maja, jonka suojissa katsella lapsuuden suloisimpia elokuvia!

LEIKITÄÄN KOTIA

Venla Varjonen

Katson kissakuvioista käsipyyhettäni. Samalla, kun murehdin kandityötä, tiskikoneen suodattimen puhdistamista ja oman alan työnhakua, kissa jatkaa hymyilemistä pinkillä froteepohjallaan.

Kun opintojen alussa muutin omilleni, minut täytti uskomaton tunne juuri saamastani vapaudesta. Täällä voin tehdä mitä haluan – jättää takin eteisen lattialle tai sängyn petaamatta ja syödä jäätelöä nonparelleilla aamupalaksi. Olo oli kuin Yksin kotona-leffojen Kevinillä.

”TÄÄLLÄ VOIN TEHDÄ MITÄ HALUAN - JÄTTÄÄ TAKIN ETEISEN LATTIALLE TAI SÄNGYN PETAAMATTA JA SYÖDÄ JÄATELÖÄ NONPARELLEILLA AAMUPALAKSI.”

Hiljalleen huumaa hiipui, ja omillaan asumiseen ja uuteen elämänvaiheeseen liittyvät vastuut alkoivat hiipiä niskaani. Itsenäisyys ei ollutkaan pelkkää vapauden riemuvoittoa vaan myös maksettavia laskuja ja sitä, että jääkaappiin homehtumaan jäänyt salsapurkki pitää hävittää ihan itse.

Vapauden ja vastuun välisen jännitteen lisäksi myös lapsuus ja aikuisuus taistelevat keskenään. Tässä parikymppisyydelle tunnusomaisessa elämän taitekohdassa voi olla vaikea asennoitua siihen, miten paljon saa vielä olla nuori ja avuton ja minkä verran täytyy toisaalta oppia olemaan se itsenäinen aikuinen, jota yhteiskunta sinusta jo niin kovasti odottaa.

Tässä elämänvaiheiden välillä trapetsitaiteilussa lohduttaudun sillä, että yksiössäni saan leikkiä kotia omilla säännöilläni ja tavaroillani. Aristokatit-lakanat ja Late lammas -kuvioinen

hiusharja elävät sulassa sovussa opiskelijahallareiden ja Helsingin Sanomien kanssa. Omasta Marimekon astiastosta voi syödä linssikeittoa muumilusikalla. Kun yliopistokurssit käyvät liian raskaaksi, otan kaikki neljä unileluani tiukkaan halaukseen.

”YKSIÖSSÄNI SAAN LEIKKIÄ KOTIA OMILLA SÄÄNNÖILLÄNI JA TAVAROILLANI.”

Kotonani on sijaa kaikille eri elämänvaiheille ja identiteeteille, jotka etenkin näin parikymppisenä tuntuvat olevan päällä yhtä aikaa. Kämpässä ei tarvitse vallita valtataistelu, vaan lapsekkuus ja aikuisempi elämä voivat asua siellä rinnakkain. Ja vaikka jonain päivänä satuhahmolakanat päätyisivätkin lapsuudenkodin kellariin asuntolainan ja litalan vallattua mieleäni ja kaappitilani, ei lapsuusnostalgikko poistu minusta koskaan. Jostain pilkottaa kuitenkin hymyilevä kissapyyhe. Kotileikki jatkuu.

Nostalgian kaipu

- miksi haikailemme

Haemme jatkuvasti nostalgian tunnetta - oli se vaikkapa pelien, musiikin tai vaatteiden avulla. Haluamme jäljitellä kaipaamaamme aikaa, kun kaikki oli yksinkertaisempaa. Itsekin innostuin, kun äitini luona kaivoin esiin vanhat tutut prinsessa-DVD:t. Lopulta lapsuusfiilistelyjen jälkeen katsoin DVD:ltä ysärilempparini Notting Hillin, joka sekin on nähty jo useita kertoja. Välillä on kivaa palata menneisyyteen, mutta miksi sukupolvemme tuntuu olevan siinä ekspertejä?

"Olemme mestaroineet nostalgisoinnin: välillä kaipaamme jopa aikoja, joita emme välttämättä ole itse edes eläneet."

Ilmiönä nostalgisointi on toki ollut olemassa jo kautta aikojen. Ainahan on saanut kuulla, kun vanhemmat sukupolvet muistelevat niitä 'vanhoja hyviä aikoja' ja moittivat nykypolven taipumuksia. Vaatetrenditkin ovat aina kiertäneet, mutta nyt kierrätämme vuoden 2016 estetiikkaa ennen kuin ehdimme siitä edes täysin vielä luopua. Nostalgisoimme jo nyt sitä aikaa, kun Instagram-kuviin laitettiin valkoiset reunat. Tuntuu, että pitkälti somen ja digitalisaation myötä olemme mestaroineet nostalgisoinnin: välillä kaipaamme jopa aikoja, joita emme välttämättä ole itse edes eläneet.

"Ehkä nostalgisointi on meille keino hallita epävarmaa tulevaisuutta"

Olemme jatkuvasti menneisyyteen?

Toisaalta, nostalgisointi yksinkertaisesti on tapa pitää hauskaa, ilmaista itseään ja muistella vanhoja lemppareita. Mikäs sen hauskempaa, kuin leikitellä eri aikakausien muotiestetiikoilla, kuunnella vanhoja hittejä tai pelailla lapsuudesta tuttuja pelejä.

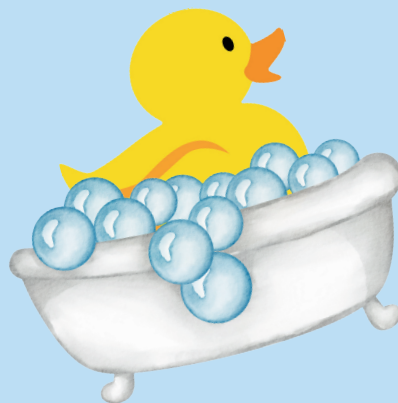
Meillä on myös loputtomasti resursseja tutkiskella ja jäljitellä mitä tahansa aikakautta haluammekin. Nopeat trendisyklit ja valinnanvapaus toki myös uuvuttavat. Kaikki on jo nähty.

Uuvuttaako sukupolveamme jatkuva tietotulva, jonka takia löydämme keinoja palata entiseen? Teknologia kuormittaa meitä, ja pidämme mm. sosiaalista mediaa edeltävää aikaa "aidompana". Tässä on havaittavissa myös jonkinlainen paradoksi. Kun Y2K-estetiikka trendaa, sitä jäljitellään pikamuotivaatteilla. Haalimme käsiimme digi- ja filmikameroita, mutta saatamme postata kuvat käsiteltyinä Instagramiin. Ehkä nostalgisointi on meille keino hallita epävarmaa tulevaisuutta jäljittelemällä mahdollisin keinoin mieluisia aikoja.

Ehkä nostalgian ei kuitenkaan aina tarvitse tarkoittaa epäluottamusta nykyhetkeen. On ihanaa, että sukupolvemme on löytänyt nostalgisoinnista loputtoman leikkikentän. Mikäs sen

hauskempaa kuin kaivaa esiin vanhat tutut pleikkaripelit, metsästää täydellistä ysärilaukkua kirppikseltä tai katsoa vanhoja leffoja, jotka ennen oltaisiin lainattu vuokraamosta. Jospa menneisyyteen kurkottelemisen ei olekaan vain merkki siitä, että pelkäämme tulevaisuutta. Kenties olemme löytäneet keinoja napata parhaat palat mukaamme!

Anna Pollari

CASE JULLI

Nimi: Juhani “Julli” Akseli
Syntymäpäivä: 20.4.2010
Työ: Kuningaspäällikkö yrityksessä
Ankeborg, valtion virkailija
Siviilisääty: Sinkku

Nimipäivä: Juhannus
Lempiartisti: Petri Nygård
Instagram: @reettorijulli
Facebook: Juhani Akseli

Sanni Savinainen

Rahaa, naisia ja viinaa – tai ainakin naisia ja viinaa. Julli has it all. Kaikkien reettoreiden tuntema Julli-ankka, jonka menneisyyden bileiden huudot kimpoilevat pitkin Pinni B:n käytäviä, on salaperäinen mies. Retokodin nurkasta voi löytää ehkä hieman pölyttyneen laatikon täynnä vanhoja r.etu- ja Rehti-lehtiä. Salamyhkäisyydestään ja vaivihkaisista liikkeistään huolimatta Julli on joutunut vuosien aikana paparazzien ja journalistien tarkan nokan alle. Ankamme pyrähdykset eivät ole jääneet huomaamatta, vaan osa salamyhkäisen Jul-

limme seikkailuista on päätynyt musteeksi paperille. Lehdistä löytyy monenmoisia tarinoita, joista jotkut ovat jopa ristiriitaisia keskenään. Mikä on totuus? Mikä Juhani “Julli” Akseli Anka on oikeasti miehiään? Sen selvittääkseni sukelsin arkistojen saloihin leikkimään salapoliisia. Matkallani minua auttoivat myös Jullin seikkailuissa mukana olleet reettorit – pääsinpä juttelemaan myös Jullin isän kanssa poikansa koltosista.

Syntymä, railakkaat vuodet, katoaminen ja identiteettivarkaus

Siipiveikkomme räpylän jäljet johtavat aina vuoteen 2010 asti. Silloin ensimmäistä kertaa järjestetyillä Ääniaalloilla, aamuvarhaisella Silja Linen allasosatolla Jullin ja reettoreiden tiet ristesivät kuin kohtalon sanelemana. Julli tunsi heti sielunveljeyttä parin tero-orin kanssa, ja vaihtoi lastenaltaassa läiskyttelyn lonkerotuoppiin. Julli uiskenteli salakavalasti toisen reettorimiehen uimahousuihin ja on siitä asti pitänyt kotiaan reettoreiden parvessa.

Julli sopeutui tero-orien joukkoon mainiosti. Nimensä Juhani Akseli sai adoptioisiansa toisista nimistä. Julli onkin sateenkaariperheen poika, vaikka jossain voikin nähdä väitteitä siitä, että Jullin isä olisi Alfred J. Kvak ja äiti olisi lähtenyt Repe Sorsan perään Jullin ollessa kolme. Reettoreilla ei vielä Jullin pesiytyessä järjestöömme ollut omaa ainejärjestötilaa, joten Julli majaili aina perinteisesti jonkun tero-orin luona.

Reettoreiden seuraan liittyttyään Jullin elämä teki täyskäännöksen: ei enää kiljuvia ja juoksentelevia lapsia tekemässä hölmöjä temppuja, vaan kiljuvia ja juoksentelevia opiskelijoita tekemässä hölmöjä temppuja. Ja sehän tälle ankalle sopi kuin nokka päähän. Jullista kehittyi nopeasti bilettäjä, oikea riikinkukko. Erityisesti Jaegermaister oli Jullin mieleen ja koskikellunnasta kehittyi uusi suosikkiharrastus: Julli on kellunut niin Tammerkossessa kuin Särkänniemmen Koskiseikkailussakin – perimätiedon mukaan Julli olisi joskus tanssiräpylää vipattaessa uiskennellut Viikinsaareen tanssilavalle saakka. Toisten huhujen mukaan Julli olisi ottanut osaa myös teekkarikasteeseen.

Julli ehti viettää usean onnellisen vuoden osana reettoreiden perhettä ilman suuria kriisejä ja hänet jopa ikuistettiin Katolla! -haalarimerkkiin. Sitten Jullin onni kuitenkin kääntyi. Julli oli perinteisesti toiminut tuutorikämppäaprojektojen kiertopalkintoja ja ollut tästä johtuen milloin kenenkin kämppäkaverina – perinteestä reettoreita ilahduttavat edelleen mini-Jullit fukseille järjestettyjen kämppäaprojen palkintoina. Kämppisten kanssa Julli näki paljon elämää – ja kuolemaakin naapurissa tapahtuneen murhan myötä. Eräänä vuonna kämppistä vaihdettuaan Julli huomasi päätyneensä pimeään laatikkoon. Muuttokuorma vei sankarimme pois Tampereelta ilmeisesti ainakin Tuusulaan saakka. Tällä välin joku toinen ankka astui Jullin höyheniin ja varasti alkuperäisen Jullin identiteetin. Nuorempi Julli syrjäytti alkuperäisen Jullin karismaattisuudellaan. Alkuperäisen Jullin avunhuudot jäivät reettoreilta kuulematta ja uusi tulokas sai pitää paikkansa. Epäselväksi jäi, onko

Julli vaihtanut sulkansa useammin kuin kerran ja mitä mahtaa tuolle alkuperäiselle Jullille kuulua.

Yksi otos vuosien varrelta

Julli on vuosien aikana kokenut monenlaisia seikkailuja reettoreiden seurassa. Yksi niistä oli teekkareiden kidnapatuksi tuleminen. Kaikki alkoi koronavuodesta. Maailmanlaajuinen pandemia oli rauhoittanut myös rakkaan rata-ankkamme aloilleen. Joitakin tapahtumia pystyttiin kuitenkin järjestämään, kuten eräs poikkitieteellinen tapahtuma fukseille Sorsapuistossa. Illan pimetessä reettorituutorit alkoivat ihmetellä Jullin poissaoloa, yleensä tuo ankka kun on huomion keskipisteenä. Taskulamput esillä reettorit lähitivätsimään Jullia: ei kuulu olevan lammen sorsien seurassa, eikä näy etsimässä pullaa roskiksissa. Puskaradio antoi kuitenkin toivoa reettoreiden sydämiin – joku kuuli Jullin päätyneen jonkun teekkarin reppuun, teekkareilla nyt kun on tapana harrastaa lipunryöstöä. Julli olikin kuin olikin päätyneen teekkareiden mukana Hervantaan. Reettoreiden hyvät neuvottelutaidot osoittautuivat nyt elintärkeiksi: Julli pelastettaisiin seuraavan viikon Herwantakierroksella. Reettorit eivät kuitenkaan osanneet odottaa, että Jullin kidnappaus muuttuisi Tukholma syndroomaksi. Julli nimittäin odotti pelastajiaan Tarakin kiltahuoneella juhlanauha kaulassaan uuden ystävänsä Svanten kanssa. Oli Julli päässyt saunomaan ja paljuunkiin Teekkarisaunalle. Vaikka Julli olikin viihtynyt Hervannassa teekkareiden keskuudessa, oli aika palata tuttuun pesään keskustaan viestijöiden keskuuteen. Kyllä Reettorit ovat Jullin koti. Sitä eivät uudet eivät-kä vanhat seikkailut muuta miksikään.

Olisiko sinulla hetki aikaa puhua Jänispaanasta?

On vuosi 2010 ja talven ensilumi on peittänyt maan. Istun matikantunnilla muiden ekaluokkalaisten kanssa. Katson ulos ikkunasta ja huomaan valkoisen maan. Tiedän, mitä se tarkoittaa. Odotan malttamattomana välitunnin alkamista.

Opettaja antaa vihdoinkin luvan poistua luokasta. Kiirehdin naulakolleni ja alan pukea ulkovaatteita päälleni. Käytävällä kuuluu iloista sorinaa, kun muut lapset kutsuvat toisiaan leikkimään. Vedän vielä hanskat käteeni ja suuntaan kohti ulko-ovea yhdessä muiden lasten kanssa. Koulun ovi avautuu suoraan kohti jalkapallokenttää, joka sijaitsee koulupihan vieressä. Jalkapallokentän lumi on koskematonta – en näe siinä yhtäkään jalanjälkeä. Tämä on talven paras hetki: pääsemme vihdoinkin leikkimään jänispaanaa.

Vuosia myöhemmin, kun olen jo muuttanut Tampereelle, isosiskoni yrittää soittaa minulle. Huomaan vastaamatta jääneen soiton joitakin tunteja myöhemmin ja samalla näen saaneeni häneltä myös viestin. Siinä hän kertoo soittaneensa tarkistaakseen, oliko lapsena leikkitty pihapeli ”jänispaana” oikeasti olemassa, vai oliko hän kuvitellut sen. Siskoni oli puhunut pihapeleistä kavereidensa kanssa, eikä kukaan heistä ollut koskaan kuullutkaan kyseisestä pelistä. Ilokseni pystyin vakuuttamaan siskolleni, että jänispaanaa todella leikittiin, eikä hän siis ollut menettämässä järkeään. Kuitenkin kun tämän jälkeen olen kysynyt tutuiltani jänispaanasta, kukaan kotikyläni Halsuan ulkopuolella kasvaneista ei tunne kyseistä pihapeliä – siis ainakaan jänispaanan nimellä.

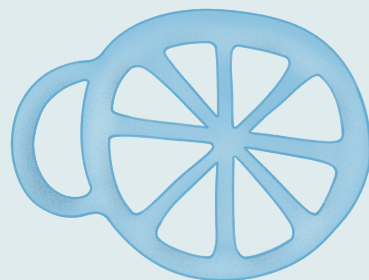
Päätinkin, että jänispaanan ilosanomaa on kerrottava eteenpäin. Seuraavaksi selitän sen ohjeet niin kuin ne muistan, jotta sinäkin voit leikkiä sitä ensi talvena.

Jänispaana on viivahipan kaltainen hippaleikki. Sitä varten tarvitaan suuri alue koskematonta lunta, johon pelialueen viivat voidaan tallata. Pelialue on kehä, joka jaetaan sektoreihin. Usein lapsuudessani osallistujat kulkivat jonossa, jotta viivoista saatiin mahdollisimman selkeät. Kun kehä ja sen sektorit ovat valmiita, kehän ulkopuolelle piirretään vankila.

Kuten useimmissa hippaleikeissä, myös jänispaanassa on valittava ensin hippa. Peli alkaa siten, että hippa asettuu viivojen risteämiskohtaan kehän keskelle. Muut osallistujat asettuvat jonhonkin kohtaa pelialueen viivoille. Leikin aikana pelaajat liikkuvat pelkästään viivoja pitkin. Aina hipan koskiessa toista pelaajaa on tämän pelaajan mentävä vankilaan. Viimeinen vapaa leikkijä on seuraavan kierroksen hippa.

Nyt tiedät, miten jänispaanaa pelataan. Ehkä tunnistit leikin, mutta lapsuudessasi sitä kutsuttiin eri nimellä. Mikäli saat siihen mahdollisuuden, kehotan kokeilemaan jänispaanaa ensi talvena!

HUOM! Mikäli piirretty kehä tuntuu liian suurelta, sektoriviivojen välille voidaan myös tehdä poikkiviivoja lyhentämään välimatkoja. Näin kannattaa tehdä erityisesti silloin, kun leikkijöitä on paljon. Joskus kannattaa myös ottaa peliin useampi hippa kerrallaan.

Teksti & kuvitus: Neme Karjalainen

MITEN ONNISTUA IHMISENÄ?

Marilla Timonen

Monen tavoite on olla paras versio itsestään. Lause on samaan aikaan armollinen, mutta myös vangitseva. Paras versio itsestä voi merkitä subjektiivisen kokemuksen myötä jokaiselle jotain erilaista, eikä se ohjaa vertailemaan omaa suoritusta muihin. Kuitenkin lause ohjaa ajatteluun siitä, että yksilön tulisi löytää itsestänsä ihanteellisesti suoriutuva versio. Jokaisesta identiteettiin, toimintaan ja hyvinvointiin liittyvästä osa-alueesta on keksittävässä kehityskohteita, ja tarjolla onkin tuhansia eri keinoja ideaaliminnan saavuttamiseksi. Eri median lähteet esittelevät jokaisella mahdollisella näkökulmalla oppaita siihen, miten voisi parantaa itseään. Tavoitteet voivat olla monia; rikastuminen, menestyminen, onnellisuus, aktiivisuus, vaikuttavuus, henkinen tai fyysinen hyvinvointi. Jos itseä ei jaksaisi kehittää, kohteeksi voi asettaa motivaation löytämisen. Aktiivista toimijuutta ja motivaatiota voisi hakea jokaisesta median nurkasta. Oikeastaan vinkkejä ei tarvitse edes etsiä, koska luultavimmin joku algoritmeista tarjoaa ne heti etusivulle. Koska paras versio ei tarkoita siis pelkästään menestystä ja mammonaa, myös oman hyvinvoinnin etusijalle asettaminen on suosittu suoritusmuoto. Mediasisällöissä kannustetaan tarkkailemaan tuntemuksia ja käytösmalleja, sekä tutustumaan syvemmällä tasolla omaan identiteettiin, jonka myötä voi kehittyä ihmisenä ja ymmärtää maailmaa paremmin. Jos ei itse osaa tunnistaa korjauskohteita, näitäkin löytää helposti avaamalla jonkun sosiaalisen median sovelluksen. Tärkeintä on, että kaikki tiet johtavat parhaimpaan versioon itsestä!

“Oikeastaan vinkkejä ei tarvitse edes etsiä, koska luultavimmin joku algoritmeista tarjoaa ne heti etusivulle.”

Vaikuta ja menesty!

Arjessa on paljon surua, voimattomuutta, ahdistusta ja vihaa herättäviä asioita. Ei ole yllätys, että ihmiset voivat pahoin, kun harteilla on kannettavana murheet työllisyystilanteesta, suorituskeskeisen ilmapiirin odotusten täyttämisestä, henkilökohtaisen elämän vaikeudet ja globaalit humanitaariset kriisit. Omat vaikuttamismahdollisuudet voivat tuntua pieniltä, mutta silti muutosta halutaan, ja sen eteen ollaan valmiita tekemään töitä. Keskustelu ohjataankin usein siihen, miten yksilönä voisi maksimoida nämä rajalliset vaikuttamismahdollisuudet. Maailmantilaan kohdistuvan ahdistuksen saa lievitettyä tekemällä tiedostavampia kulutusvalintoja, kierrättämällä oikein sekä olemalla poliittisesti aktiivinen sosiaalisessa mediassa. Kansalaisaloitteita allekirjoittaa tavoitemäärä ihmisiä ennätysajassa, kunhan vain riittävän moni julkaisee asiasta. Sosiaalisen median aktiivisuudesta on joissain määrein tullut symboli esimerkillisestä kansalaistoiminnasta – informaatiopostauksien uudelleenjulkaisu välittää tiedon lisäksi myös yksilöstä kuvan tiedostavana ja empaattisena ihmisenä. Vaikka vaikuttamiseen pyrkivälle somekeskustelulle on ehdottomasti paikkansa, ajoittain toimijuutta odotetaan yksityishenkilöiltä politiikan kaltaisesti. Jos ideaaliminä sisältää ajatuksen maailman parantamisesta, somejulkaisulla voi todistaa itselleen tehneensä tänäänkin askeleita sitä kohden, vaikka kukaan ei olisi sitä lukenutkaan.

Sosiaalinen media on mahdollistanut tunnetuksi tulemisen yhä useammalle. Etenkin viestinnän opiskelijana saattaa usein miettiä oman henkilöbrändin muodostumista. Työnhausta kumppanin etsintään asti ajatuksissa on se, miten esittää itsensä ja miten erottuu joukosta. Rakkauden löytämiseen tarvitaan juuri oikeat kuvat, viestit ja asenne, sekä työpaikkaan nämä samat, mutta lisäksi viiden vuoden kokemus ja

ainakin yksi viraaliksi mennyt TikTok. Aiemmin kilpailukenttänä oli lähibaari sekä yliopistolla printattu CV. Paikkasidonnaiseksi mielletty toiminta voi sosiaalisen median välityksellä laajentua jopa globaalille tasolle, ja syntyy tunne siitä, että kilpailee koko maailman huomiosta. Ei ihmeikään, että yksilön menestymiseen tarvitaan oppaita.

Jos vaikuttavuus sosiaalisessa mediassa ei ole tavoitteena, kannattaisiko hyödyntää älypuhelimia edes jonkinlaiseen kehitykseen? Duolingolla voit opetella puhumaan kieliä, Calm muistuttaa hengittämään, Daylio korvaa päiväkirjan ja Stravaan voit kirjata juoksulenkit sekä seurata kehitystäsi. Lataa BookBeat ja kuuntele 30pv maksutta! Oletko jo pohtinut omaa suhtautumistasi päihteisiin, tai hei, mitä mieltä olisit kevytyrittäjyydestä? Muista pysähtyä ja kohdata ikävätkin tunteet, voit vaikka täyttää tunnelukkotestin, jos haluat päästä juurisyihin asti. Jos vika ei kuitenkaan ole sinussa, lue kirja *Idiootit ympärilläni*, niin voit sentään ymmärtää heitä paremmin!

“Jokaisen itsessä korjatun asian jälkeen voi keskittyä seuraavaan, sekä tämän jälkeen omasta loppuunpalamisestakin voi kirjoittaa kirjan tai perustaa Podcastin, missä hengitellään yhdessä kuuntelijoiden kanssa.”

Elämää parantavat vinkit saapuvat yksilön luokse eri kulmien takaa kurkistaen, mutta viesti on usein sama: tee jotain, niin olisit tyytyväisempi! Asioiden korjaamiseen kyllä riittää työkaluja runsaasti, jos niitä vain hyödyntää. Jokaisen itsessä korjatun asian jälkeen voi keskittyä seuraavaan, sekä tämän jälkeen omasta loppuunpalamisestakin voi kirjoittaa kirjan tai perustaa Podcastin, missä hengitellään yhdessä kuuntelijoiden kanssa.

Miten voit?

Oikeastaan pahoinvointia ei edes tarvitse korjata, vaan riittää että tunnistaa voivansa pahoin.

Koska suorituskeskeisyys ajaa yhä useamman äärirajoille, on tarjolla myös paljon sisältöä nimenomaan arjen romantisoimisesta, sisäisen lapsen hoivaamisesta ja kapitalismista irtautumisesta. Keskusteluissa kaikuva fantasiointi haavoittuvaisesta inhimillisyydestä luo tilaa virheitä tekeväille ja uupuneelle ihmiselle, kenen kannattaakin ottaa aikaa itselleen. Menot saa perua matalalla kynnyksellä, kun väsyttää, sillä kaverilla on synttärin seuraavanakin vuonna. Itse asiassa oma hyvinvointi kuuluu laittaa edelle, eikä yhteiskunnan paineiden saisi antaa ohjailla omaa toimintaa. Terapiajonossa on hyvin aikaa tutustua keinoihin elää uuden diagnoosin kanssa, oli se sitten lääkärin kirjoittama tai omatoimisesti sometutkimuksen perusteella määritelty. Diagnoosista voikin tiivistää identiteetin häshtägiin, jolloin algoritmit osaavat tarjota vielä paremmin sitä käsittelevää sisältöä. Kun suuri osa kulutetusta mediasta voi keskittyä vahvistamaan tätä yhteen määritelmään perustuvaa identiteettiä, maailman ja oman itsensä tulkintaan on saatavilla sentään räätälöidyt toimintaohjeet.

Helsingin Sanomat julkaisi helmikuussa 2025 artikkelin, jossa esitettiin ajatus siitä, että liika omiin tunteisiin keskittyminen voi olla haitallista etenkin nuorille. Terapiapuheen yleistymisen kerrottiin saavan aikaan mielikuvan, että tukea saadakseen tarvitsee diagnoosin, ja erilaisia piirteitä sekä tunteita itsessä tulkitaan yhä useammin mielenterveysdiagnoosia vaativaksi. Tämä nähtiin jutussa haitallisena, sillä se vahvistaa nuorten identiteetin muotoutumista käsitykseen siitä, että hänen kohtaamansa ongelmat ovat sidoksissa omaan haavoittuvuuteen ulkoisten tekijöiden sijaan.

Yksilöltä odotetaan paljon, ja ehkä eniten odotuksia luo yksilö itse. Vaikka tavoitteena olisikin edesauttaa omaa hyvinvointia, mielentilaan kohdistuva tehtävälista tuntuu vain korostavan pahaa oloa. Pahoinvoinnin ilmiöstä puhutaan paljon, mutta rakenteelliset ratkaisut jäävät kuitenkin yksilöiltä vaadittujen toimien taakse. Avun saanti on hankalaa, ja siihen vaaditaan valtaisia ponnisteluja. Onkin hankala havaita, mikä oikein on yksilön hyvinvoinnin normaali taso, kun siitä käytävä keskustelu ohjaa tarkastelemaan vain omia tuntemuksia ja tekemistä.

Yksi muiden joukossa

Oman onnistumisensa tarkasteluun voi käyttää niin pankkitilin saldoa, astrologiaa tai terapiaa. Halutaan ymmärtää itseä, muita ja maailmaa. Samaistumispuolelta ja sanoittamisen merkitys voi tuntua suurelta, kun maailmantilanne on epävakaa, eikä pärjääminen ole itsestään-selvyyttä. Onkin tärkeää, että keskustelukulttuuri yksilöiden hyvinvoinnista ja identiteetistä ovat madaltaneet kynnyksiä hakeutua avun piiriin sekä vähentäneet ennakkoluuloja. Sosiaalinen media tarjoaa vertaistuen lisäksi vaikuttamismahdollisuuksia ja tietoisuutta, joilla oikeasti voimme muuttaa maailmaa. Omaan itseen liittyvä tiedonhaku ja pohdinta voivat parhaimmillaan auttaa navigoimaan tässä oudossa maailmassa! Kuitenkin jatkuva oman toiminnan tarkastelu on uuvuttavaa. Mietimme peliliikkeitämme jatkuvasti; pohdimme mitä teimme menneisyydessämme, miten tulisi toimia nykyhetkessä, ja suunnitelmaa tulevaisuuteen. Miksi tarkastelemme omaa onnistumista ihmisenä SWOT-analyysin keinoin?

“Mietimme peliliikkeitämme jatkuvasti; pohdimme mitä teimme menneisyydessämme, miten tulisi toimia nykyhetkessä, ja suunnitelmaa tulevaisuuteen. Miksi tarkastelemme omaa onnistumista ihmisenä SWOT-analyysin keinoin?”

Helpotus voi löytyä muista ihmisistä. Ympärillemme muodostuneet yhteisöt tarjoavat mahdollisuuksia olla yksilö muiden joukossa. Jokaisella on oma ainutlaatuinen risteyskohta maailmasta, joka rakentuu elämän aikana kohdatuista ihmisistä, kulttuureista ja kokemuksista. Self care voi olla antoisimmillaan silloin, kun sen kohdistaa itsensä sijaan johonkin näistä ympäröivistä läheltä löytyvistä tukipilareista. Parhaat vaikuttamismahdollisuudet voivatkin löytyä torikahvilasta, jos pääsee keskustelemaan siellä vuosikymmeniä

istuneen vakiasiakkaan kanssa. Opiskelijayhteisössä tapahtumien järjestäminen antaa muillekin mahdollisuuden päästä kokemaan kuuluvuuden tunteita silloin, kun on itse jo päässyt osaksi sitä. Jonkun muun heittämän roskan nostaminen maasta ei ole vastuullasi, mutta ei siitä ole vaivaakaan. Vaivannäkökin tosin kannattaa, sillä monimutkaiset ongelmat on helpompi kohdata ryhmänä. Yksilö on vain yksi muiden joukossa – sen takia paras versio itsestä on se, joka on läsnä muille.

Jutussa viitattiin seuraavaan artikkeliin:

Annika Mutanen. 24.2.2025 Mikä on normaalia? *Helsingin Sanomat*
<https://www.hs.fi/tiede/art-2000011034132.html>

Astretologia

Anna Pollari

KAURIS 22.12. - 19.1.

Kuuletko tuon lintujen laulun? Se käskee luottaa tulevaan, kauris. Muutosten tuulet ovat riepottelleet sinua mennessään ja sinun on kenties vaikeaa päästää irti. Ei hätää, sillä maailmankaikkeus todella on sinun puolellasi! Nyt on aika ottaa rauhassa ja pysyä luottavaisena.

VESIMIES 20.1. - 19.2.

Olet ollut kiltti, vesimies! Viime talvi oli sinulle henkisen kasvun aikaa, mutta sinulla on lupa myös hullutella. Muista, että hauskanpitokin voi olla tapa oppia itsestään uutta. Tulevana kesänä tulet vetämään puoleesi mitä hausکمپia kokemuksia ja ihmisiä, ota siitä ilo irti!

KALAT 20.2. - 20.3.

Tulet löytämään itsesi tilanteista, joissa joudut tekemään päätöksiä. Universumi tarjoaa sinulle mahdollisuuksia muutoksiin, mutta lopulta olet aina oman onnesi seppä. Tämä voi kuulostaa sekä lohdulliselta että pelottavalta, mutta muista luottaa itseesi! Intuitio ja järki kyllä kertovat, mitä sinun tulee tehdä.

OINAS 21.3. - 20.4.

Olet löytänyt yhteyden itseesi, upeaa! Inspiroiva kevät on antanut sinulle sisäistä voimaa, ja se on rohkaissut sinua. Olet levittänyt aitoa positiivista energiaa itsesi lisäksi myös muihin. Tämä on oiva aika yrittää löytää yhteys myös omaan taiteelliseen puoleesi.

HÄRKÄ 21.4. - 20.5.

Kulunut kevät on ollut sinulle suorittamisen aikaa. Tasapainottelu velvoitteiden ja vapauden välillä on kenties väsyttänyt sinua, mutta olet tehnyt sen kunnioittavasti. Kaiken tekemisen ei tarvitse aina olla hyödyllistä! Yritä löytää sisäinen inspiraatio, tee se vaikka nauttimalla uudenlaisesta taiteesta!

KAKSOSET 21.5. - 21.6.

Olet ekspertti sopeutumaan, mutta viime aikoina se on tuntunut sinulle vaikealta. Toisaalta pelkäät olla liian kauaa aloillasi. Älä kuitenkaan mene asioiden edelle, sillä hauskuutta on luvassa! Pyri elämään ja nauttimaan hetkessä. Sosiaaliset suhteesi antavat sinulle voimaa – panosta yhteisöihisi!

RAPU 22.6. - 22.7.

Olet menestynyt viime aikoina monilla tavoin, mutta et ole kenties antanut itsellesi siitä tarpeeksi tunnustusta. Voidaksesi tuntea olevasi tyytyväinen, et voi mitata menestystäsi vain ulkoisten asioiden pohjalta. Resilienssisi todella on ihailtavaa, mutta on tärkeää muistaa myös tunnelmoidsa. Luonto kutsuu sinua, rapu!

LEIJONA 23.7. - 22.8.

Olet saanut nauttia sekä elämän tarjoamista seikkailuista että tasapainosta samalla pysyen itsellesi uskollisena. Usko tai älä, nyt kuitenkin romantiikka kutsuu sinua! Jos romanttinen rakkaus ei resonoi sinussa, voi tuleva kesä olla sinulle ihanaa itserakkauden aikaa. Joka tapauksessa, anna itsesi tuntea ja nauttia täysillä!

NEITSYT 23.8. - 22.9.

Tulet menestymään elämän monilla osa-alueilla, tulevat ajat ovat siis lupaavia! Olet valmis kehittämään itseäsi ja ottamaan haasteita vastaan, ja niitä saatkin. Muutokset eivät kuitenkaan aina ole myrskyisiä – tulevat muutokset tarjoavat sinulle myös harmoniaa. Jos tunnet palasten loksahdelevan paikoilleen, älä säikähdä!

VAAKA 23.9. - 22.10.

Olet todella löytänyt tasapainon, wow! Tasapainottelun taustalla sinussa on myös tapahtunut hienoja muutoksia, ehkä huomaamattasikin. Olet oppinut kuuntelemaan itseäsi ja omia tarpeitasi. Välillä se voi tarkoittaa rauhallista yksinoloa, toisinaan jokin aivan muuta. Pidä tästä kiinni, mutta muista myös haastaa itseäsi!

SKORPIONI 23.10. - 22.11.

Olet innoissasi, mutta väsynyt. Kevät on herättänyt sinussa ristiriitaisia fiiliksiä ja sekoittanut rutiinisi. Tämä on kuitenkin ollut sinulle tärkeää aikaa, sillä olet kaikesa hiljaisuudessa saavuttanut monia tavoitteitasi. Muista luottaa itseesi, sillä saat myöhemmin kyllä nauttia työsi hedelmistä!

JOUSIMIES 23.11. - 21.12.

Alkuvuosi on ollut sinulle melkoista turbulenssia, jousimies! Olet poukkoillut paikasta toiseen ja innostunut uusista asioista. Se kuuluu luonteeseesi – nyt olisi kuitenkin hyvä pysähtyä hetkeksi ja miettiä, mikä oikeasti sytyttää liekkisi. Seikkailu ei lopu, vaikka välillä hengähtäisitkin!

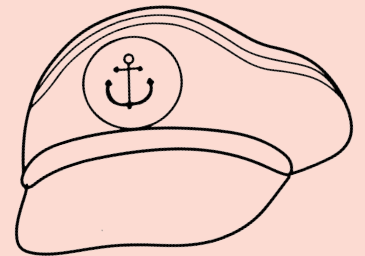
TOIMITUS TESTI

Kapteeni käskee

Kapteeni käskee – tuo lapsuuden klassikkoleikki! Toimituksen mielestä tämä leikki sopisi hyvin vaikka taukojumppana opiskeluun – vink vink Peksi! Totesimme, että menemme edelleen helposti harhaan, tosin ei ihan niin helposti kuin lapsena. Osan toimituksesta tämä leikki ajoi eksistentiaaliseen kriisiin. Olemmeko vain lampaita? Miksi edelleen seuraamme sokeasti näitä ohjeita? Kukaan ei pakota meitä tähän. Mitä on vapaa tahto?

Arvosana: 4/5

Toimiiko aikuisena: Vaikka leikki sai toimituksen tuntemaan itsensä ja polvensa varsin vanhoiksi, toimi se silti hyvin aikuisenakin.

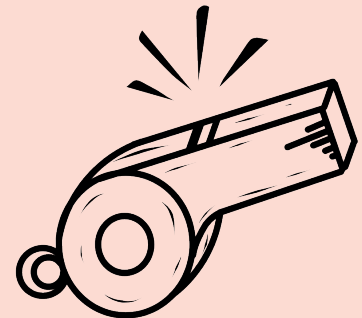

Peili

Squid Gamestakin tuttu leikki, peili, koitui testin tylsimmäksi ehdokkaaksi. Vaikka toimituksen kilpailuvietti nousi, ei tämä leikki tarjonnut meille tarpeeksi jännitystä, jotta olisimme halunneet vetää toisen kierroksen. Jätämme peilin siis tulevaisuudessakin TV-ruuduille.

Arvosana: 1/5

Toimiiko aikuisena: Ei. Vaatisi "on steroids" -version.

Väri

Se vähän mielenkiintoisempi versio peilistä. Toimituksemme näki tässä leikissä potentiaalia ja mahdollisuuksia esimerkiksi juomapelin muodossa. Hatarat muistot palauttivat meidät orientatioviikon enemmän tai vähemmän kuumottaviin tutustumisleikkeihin. Ei kuitenkaan tarjonnut tajunnanräjäyttävää kokemusta tai nostalgiaa.

Arvosana: 2/5

Toimiiko aikuisena: Toimii, mutta voisi olla vielä parempi.

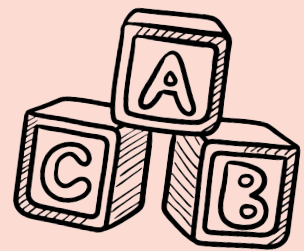
AA-PIHAPELIT

Frööbelin palikat

Tutut laululeikit herättivät tunteita moneen suuntaan. Toimitus koki Sutsisatsaan yllättävän hitaaksi ja tylsäksi, mutta Pumppulaulu innosti senkin edestä. Meille valkeni yllättävän nopeasti laivan pumppaamisen olevan raskasta näin aikuisiällä. Tämä biisi voisi toimia Ääniaalloilla loistavasti. Lähtisimme kaikki keikalle Ruissiin.

Arvosana: Sorsapuistossa 3/5, Ruisrockissa 4/5

Toimiiko aikuisena: Toimii!

Polttopallo

Elämä on jo valmiiksi erilaisten vastuiden välttelyä – nyt voit heittää niillä toisia ihmisiä! Ehdottomasti toimituksen lemppari. Menoa, meininkiä ja nopeita liikkeitä – jos olet kokenut opinnot liian passivoivaksi ja rauhoittavaksi, niin tällä pelillä saat adrenaliinin virtaamaan! Toimitus huomioi myös tämän leikin vaativan paljon erilaista viestintää aina nonverbaalisesta ryhmäviestintään. Olisiko tässä kandiainesta? Ainoa miinus on, että peli vaatii pallon. Siis kenellä aikuisella on pallo?

Arvosana: 5/5

Toimiiko aikuisena: TOIMII!

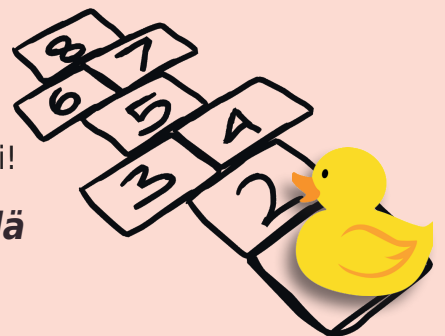
Ruutuhyppely

Päivän vaikein leikki! Et ehkä usko, mutta meidän netistä löytämillä monimutkaisilla – ilmeisesti oikeaoppisilla – säännöillä ei ollut ihan helppo nakki! Kukaan meistä ei päässyt koko ruutuhyppelyä läpi, tosin pelasimme lumisella maalla ja kiven sijaan löysimme heitettäväksi vain kepin.

Arvosana: 3,5/5

Toimiiko aikuisena: Toimii loistavana jalkapäivän lämmittelynä ja tasapainoharjoituksena. Potentiaalia myös approkierroksen rastiksi!

Elisa Erkkilä

Takaisin hiekkalaatikolle

kadonneen hyvinvoinnin jäljillä

Emilia Tuomela

Lapsena osasimme jo kaiken, mitä nyt opettelemme uudelleen – levon, lohdun, liikkeen ja hetkessä elämisen. Ei suoritusten tai saavutusten kiiltoa silmissä. Ei epätoivoisia yrityksiä tukahduttaa tunteita päättömällä rehkimisellä. Ei tarvetta olla koko ajan enemmän, nopeammin ja tehokkaammin.

“Ei tarvetta olla koko ajan enemmän, nopeammin ja tehokkaammin.”

Lapsena juoksimme, hypimme ja kiipeilimme sen minkä kerkesimme. Uppouduimme syvään olemisen tilaan tutkiessamme muurahaisten loputonta uurastusta tai horisonttiin karkaavan auringon häikäiseviä säteitä. Katosimme tunteiksi lähimetsään rakentamaan itsellemme piilopaikkaa luonnon antimista, ja palasimme kotiin vasta äidin huikatessa syömään. Nauroimme vatsamme kippuralle useita kertoja päivän aikana. Vetäydyimme hiljaiseen paikkaan rauhoittumaan, kun meteli ympärillämme kohosi liian suureksi. Hakeuduimme turvalliseen syliin, kun kohtaamamme vastoinkäymiset alkoivat tuntua liian suurilta yksin kannettavaksi.

Olimme tietämättämme kerta kaikkisen taitavia hyvinvointimme vaalijoita. Vanhempamme opettivat meille, miten tärkeää on mennä ajoissa nukkumaan, hengittää raikasta ulkoilmaa sääennustuksista piittaamatta ja tehdä sellaisia asioita, joista tulee itselle hyvä ja rauhallinen mieli. Välillä kiukuttelimme vastaan, mutta silti toistimme nämä rutiinit viikon jokaisena päivänä. Ehkä juuri se teki meistä lapsena niin vilpittömän onnellisia.

“Sitten meistä tuli aikuisia. Kiireisen arjen ja velvollisuuksien vankeja.”

Sitten meistä tuli aikuisia. Kiireisen arjen ja velvollisuuksien vankeja, nopeatempoisen nuoren aikuisen elämän ja saavutuksia ihannoivan yhteiskunnan aikaan saamia, tehokkaita super-suorittajia. Aloimme hiljalleen, yksi kullannarvoinen rutiini kerrallaan, kadottaa taitomme palautua kaikesta tästä arkisesta myllerryksestä. Meistä tuli epätoivoisia onnellisuuden metsästäjiä ja levottomia tylsyyden pakoilijoita, jotka etsivät mielensä sisäistä rauhaa mitä kummallisimmista lähteistä. Aloimme osallistua erilaisiin hyvinvointivillityksiin ja supersuosittuihin self care-trendeihin. Yritimme palautua ja olla tehokkaita samaan aikaan. Täytimme kaappiemme hyllyt tuotteilla, joiden piti muuttaa elämämme. Lupasimme rauhoittua heti, kunhan vain hoitaisimme alta pois muutaman homman. Lepäämisestä tuli kuin palkinto, jonka sallimme itsellemme vasta tiettyjen tehokkuuskriteerien täytyttyä.

“Lepäämisestä tuli kuin palkinto, jonka sallimme itsellemme vasta tiettyjen tehokkuuskriteerien täytyttyä.”

Varttuessamme huomaamme, että emme voi ikuisesti elää lapsen vilpittömässä ajatusmaailmassa, jossa suurimpia murheita ovat hukkassa olevat lapaset tai liian nopeasti sulava jäätelöannos. Toivomme kuitenkin, että kaiken sen arkisen meuhkaamisen keskellä meillä olisi mahdollisuus säilyttää se lapsenomainen, vilpitön ja herkkä tapa tarkastella ympäröivää maailmaa. Että osaisimme edes hetkeksi pysähtyä rauhoittumaan, aistimaan ja nautti-

maan silkasta olemisen ilosta. Että antaisimme itsellemme luvan hengähtää ja keskittyä sel-laisiin asioihin, jotka saavat meidät tuntemaan olevamme elossa.

Voimmekin ehkä vain rajallisesti vaikuttaa kiireisiin aikatauluihimme ja pitkiin to do-lis-toihimme, mutta voimme aina palata hetkek-si takaisin siihen lapseen, joka kerran olemme

olleet. Kaipuu huolettoman lapsen maailmaan toimii parhaimmillaan kompassina kohti sitä, mitä tarvitsemme elämäämme edelleen – ehkä enemmän hupsuttelua, joutilaita lepoa tai leppoisia retkipäiviä luonnon helmassa. Emme voi enää koskaan olla lapsia, mutta lapsenmielisyyttä voimme kantaa mukana kaikessa, mitä teemme ja kaikkialla, minne menemme.

Vinkkinurkkaus lapsenmielisyyden kadottaneille ja nostalgiaa rakastaville:

Vanhempien syliin käpertyminen, rakkaimman pehmolelun rutistaminen, kiireetön iltasatuhetki - mitkä asiat toivat sinulle lohtua ja turvan tunnetta lapsena? Voisitko tuoda niitä osaksi arkeasi uudelleen? Tänä päivänä se saattaa tarkoittaa sinulle äänikirjan kuuntelemista lämpimän viltin alle käpertyneenä tai ihan vain pientä hengittelyhetkeä keskellä kiireistä päivää.

Kuvittele, että pääsisit viettämään päivän lapsuuden itsesi kanssa. Mitä tekisitte? Mistä keskustelisitte? Minkälaisia neuvoja antaisitte toisillenne? Anna tunteiden ja ajatusten virrata vapaasti. Voit myös kokeilla kirjeen kirjoittamista sisäiselle lapsellesi - ikään kuin voisit ojentaa sen kym-menvuotiaalle itsellesi täynnä lämpimiä sanoja, lohtua ja lempeitä elämänohjeita.

Elä päivä kuten lapsi! Anna itsellesi vapaapäivä armottomista suorituspainesta ja heittäydy huoletta hetkeksi takaisin lapsen maailmaan. Suosi erityisesti sellaista tekemistä, joka aikoinaan nosti sinut onnesi kukkuloille. Järjestä yökylä lapsuudenystäviesi kanssa, vedä saappaat jalkaan ja hypi vesilätäköissä kaatosateen kastelemalla hiekkapolulla, rakenna maja vilteistä ja patjoista tai anna nostalgisten kappaleiden viedä sinut takaisin lapsuuden loppumattomilta tuntuviin kesäil-toihin.

Aikuisen elämä on jo valmiiksi riittävän totista, joten älä pahenna tilannetta enää yhtään enem-pää! Heitä retkikamppeet niskaan ja etsi itsestäsi oman elämäsi seikkailija. Kävele työpaikalle uutta reittiä, kokeile uutta harrastusta, nuku yö taivasalla tai lähde mukaan spontaanille matkalle uuteen paikkaan. Anna mennä vaan, pelkkä mielikuva on rajanasi!

Legendaarinen lelutesti

1. Mikä seuraavista on lempiruokapaikkasi yliopistolla?

- a. Linna
- b. Alakuppila
- c. Yläkuppila
- d. Minerva

2. Minne haluaisit muuttaa?

- a. Italiaan tai jonnekin etelään, oikeastaan minne tahansa, missä ei ole kaamosmasennuksen vaaraa.
- b. Kreikkaan tai Lappiin.
- c. Mahdollisimman pieneen paikkaan. Jonnekin, missä saan kokea kuuluvani yhteisöön.
- d. New Yorkiin tai muuhun isoon kaupunkiin. Haluaisin muuttaa sellaiseen paikkaan, jossa yksittäisen ihmisen ongelmat tuntuvat pieniltä.

3. Mitä herkkua ilman et voisi elää?

- a. Ilman suklaata elämällä ei ole tarkoitusta
- b. Sipsi tai muu suolainen syötävä voittaa kaikki muut herkut mennen tullen. Piste.
- c. Nocco, Celsius, Red Bull, Monster... energiajuomaa tai ei mitään!
- d. Herkkua? Kyllä kiitos!

4. Mitä lemmikkiä ET ainakaan vapaaehtoisesti ottaisi?

- a. Ankka sotkisi liikaa omaan makuun.
- b. Karvatonta kissaa en voisi ottaa.
- c. Hamsteri ei sovi kämppään. Varmaan imuroisin sen vahingossa.
- d. Myrkyllistä käärmettä en ota. Se nyt on ylipäätään ihan järjetön ja kamala ja ällöttävä ajatus.

5. Mites biletyt?

- a. Älä edes kysy, jos saisin päättää, ottaisin viralliseksi sivuaineeksi opiskelijabileet.
- b. Silloin tällöin piristää, ihan joka viikko ei tarvitse olla menossa, mutta sitten kun mennään, mennään kunnolla.
- c. Kyllä kiitos. Kunhan kaverit saa mukaan, mikään ei voi pysäyttää tätä luonnonvoimaa.
- d. Kelpaa, mutta pärjään mainiosti myös ilman. Kannatan myös holidonta meininkiä.

6. Jos kaikki maailman ihmiset olisivat kuulolla minuutin verran, mitä muistaisit varmasti mainita?

- a. Pidä huolta lähimmästäsi. Puolusta sitä, mikä on oikein.
- b. Itsevarmuutta voi olla liikaa. Pysy nöyränä.
- c. On kamalampaa elää oman ajatusmaailman vankina kuin olla väärässä.
- d. Kaikki hyvä lähtee ihmisestä itsestä.

7. Minne sijoittuvat lapsuuden lempileikkisi?

- a. Vaatteiden, nukkekotien ja värien ihmeelliseen maailmaan.
- b. Ihan sama mitä leikittiin, kunhan leikittiin ulkona. Edes huono sää ei pelottanut.
- c. Koulun pihaan ja hyvään kaveriporukkaan.
- d. Kokonaiseen mielikuvitusmaailmaan. Mitä hurjempi juoni, sitä parempi.

8. Mikä väri oli lapsuudessasi se, joka sai kiukun partaalle, jos sitä ei ollut saatavilla päivän asuun?

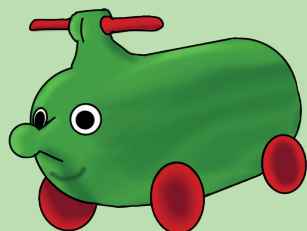
- a. Vaaleanpunainen
- b. Sininen
- c. Violetti
- d. Keltainen

9. Mikä seuraavista lehdistä on lempparisi?

- a. Koululainen
- b. Prinsessalehti
- c. Demi
- d. Hevoshullu

Eniten vastausta A - Sylvanian families -pupu

Olet syötävän suloinen – mutta tiedät oman arvosi. Pehmeän ulkomuodon ei pidä antaa hämätä! Tiedät kyllä, miten ja milloin puolustaa itseäsi. Rakastat sisustamista, häikäisevien asujen suunnittelua sekä treffien järjestämistä hyvien ystäviesi kanssa. Tarpeen tullen pidät myös ystäviesi puolta, hanakasti.

Eniten vastausta B - Kurkkumopo

Muut vihertävät kateudesta, kun ilmestyt paikalle. Sinulla on ajaton tyyli ja käytännöllisyyttä uhkuva olemus, joita moni muu ei koskaan kykene tavoittamaan. Huoneessa olevien on mahdotonta kääntää katsettaan pois... eikä se haittaa sinua lainkaan! Olet bileiden tähti, valovoimainen legenda ja silti jalkasi ovat tukevasti kiinni maassa.

Eniten vastausta C - Tamagotchi

Uskollisuudestasi ja mukaansatempaavasta energiastasi takuulla tehtäisiin lauluja, jos ne olisi mahdollista pukea sanoiksi! Seurassasi ei voi kylästyä, sillä sille ei ole aikaa. Pidät huolen siitä, että ystäväsi pääsevät kokeilemaan elämässä kaikkea. Olet parhaimmillasi pienemmässä ystäväpiirissä ja palautat saamasi huolenpidon moninkertaisena.

Eniten vastausta D - My little pony

Suorastaan hehkut ihastuttavaa energiaa! Saat aina kehuja ystävällisyydestäsi ja siitä, miten osaat ottaa kaikki mukaan ja saat jokaisen tuntemaan olonsa turvalliseksi. Rohkeutesi on myös vertaansa vailla, sillä vaikkei äänesi olisi kaikista kuuluvain, seisot aina jokaisen sanasi takana. Vankkumaton ystävyytesi on jotain, josta ihmiset olisivat valmiita maksamaan omaisuuden!

NÄÄSVILLEN NÄKYMÄ

Hellurei!

Huh huh...en edes tiedä mistä aloittaisin! Tämä kevät on ollut _____ . Tammikuun tuntui loputtomalta, mutta onneksi liisäntynyt auringon valo muistuttaa minua lähestyvistä kesästä. Todel- la paljon asioita on tapahtunut, kuten esimerkiksi _____ ja _____ . Toisaalta _____ on hieman paina- nut mieltäni, mutta onneksi _____ piristää minua. Olen myös nauttinut muiden ihmisten seurasta, etenkin _____ kanssa on ollut mukava keskustella ja vaihtaa kuulumisia!

Tämänhetkinen lempibiisini on ehdottomasti _____ , se soi kuulokkeistani lähes joka päivä. Vastaavasti en ehkä täysin ymmär- rä sitä, miten _____ tuntuu trendaavan tällä hetkellä. Viimeksi olen tainnut olla _____ keikalla, ja tänä vuonna olisi ihanaa päästä esimerkiksi _____ keikalle.

Opinnot sujuvat tällä hetkellä _____ , kesää kohti onnek- si opiskelu jää vähemmälle ja on aikaa palautua kuluneesta lukuvuodesta. Eniten kesältä odotan _____ , _____ ja _____ . Syksyllä alkaa ____ opiskeluvuoteni, en millään malta odottaa mitä kaikkia seikkailuja se tuokaa mukanaan! Nyt energia pyörii vielä vapun ympärillä, päällimmäisenä mielessä on _____ .

Tästä keväästä ei voi muuta sanoa kuin _____ !

Kirjoitellaan taas!

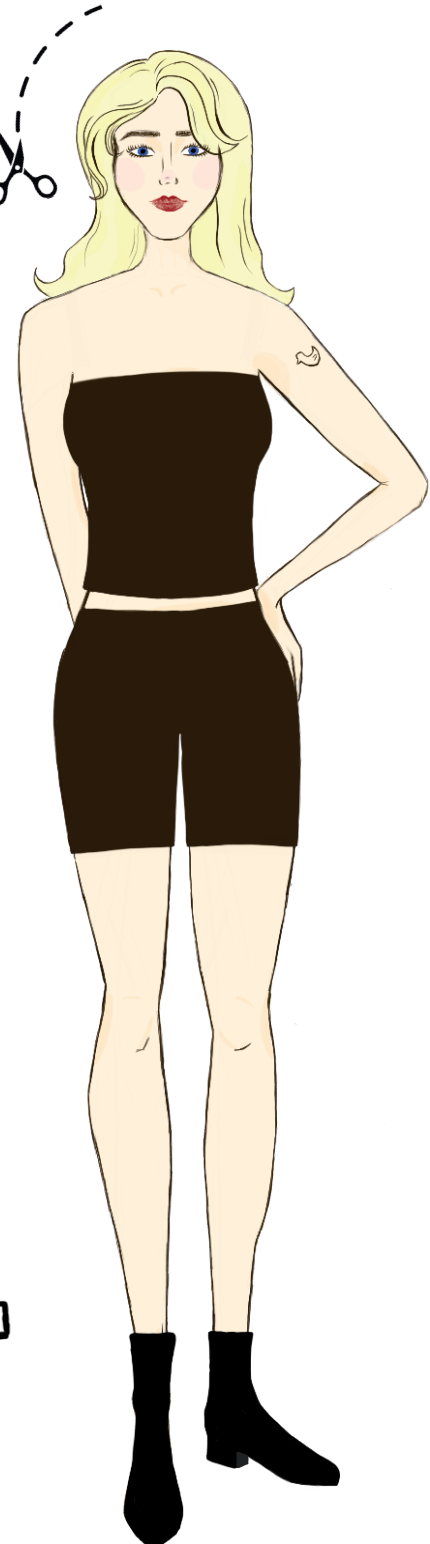
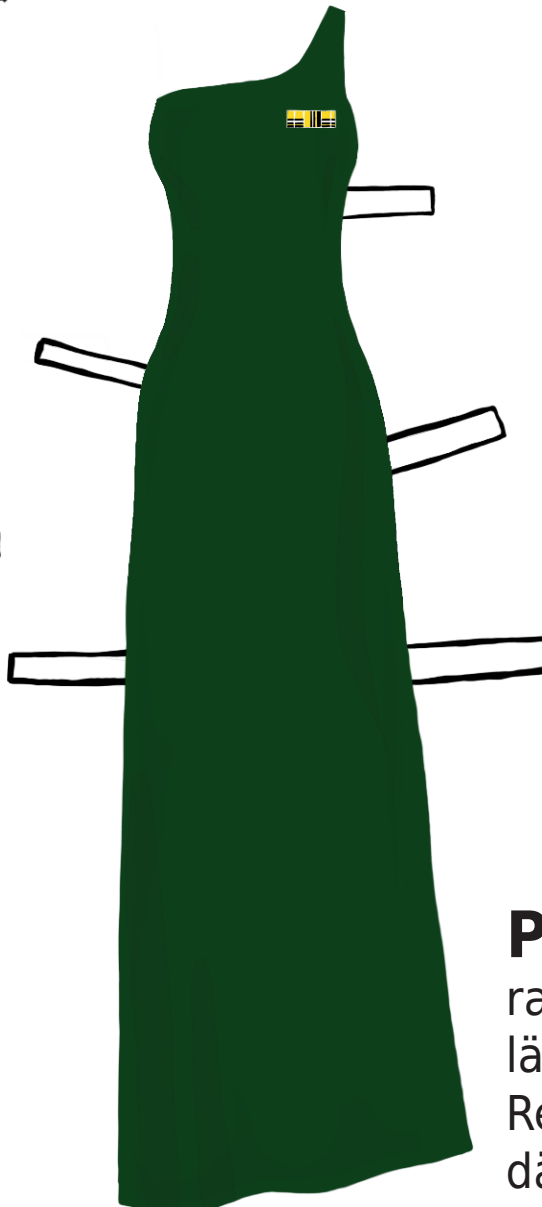
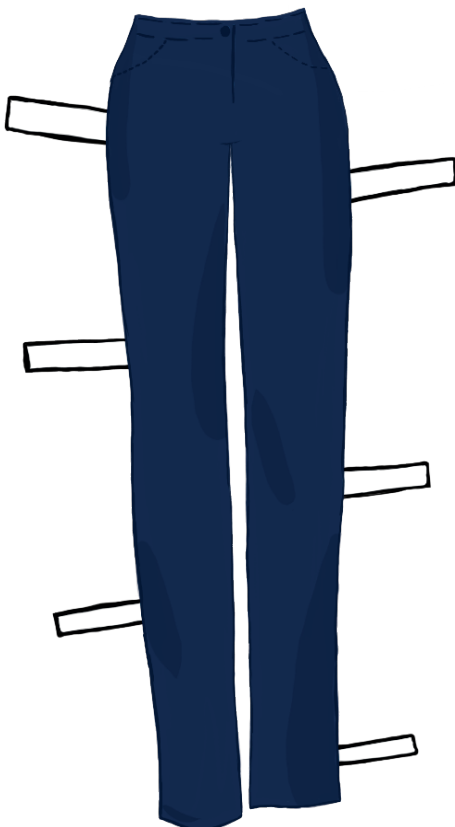
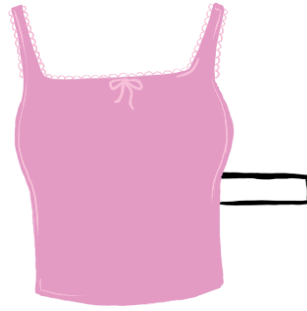
Terkuin,

Reettori <3

Aku Keskipalosaari

Reettorinukke

Tehnyt: Ronja Ruohoniemi

Psst! Reettoreiden rakas Julli-ankka on lähtenyt piilosille Rehtin sivuille. Löydätkö kaikki 8 Jullia?

